

resurse spirituale

Nr. 46 - 2019

O colecție de articole
pentru lucrătorii creștini din România

PROVOCAREA EDUCAȚIEI BIBLICE ÎN BISERICILE DE ASTĂZI

Educația biblică
Rick Dūbose | 3

Problematica educației biblice și teologice, precum și rolul predicării
Ed Stetzer | 9

Predicarea pe puncte
Doug Green | 11

Cum să descoperi scopul divin pentru viața ta în toiu tranziciei
Kent Igle | 17

Transformă-ți obstacolele în avantaje
Victor M. Parachin | 21

Predicarea
James T. Bradford | 22

Cum să declanșezi potențialul tinerilor slujitori
Alan Pastian | 23

Ce să faci când biserica ta e în criză financiară
Patrich Grach | 25

Investind în viitorii slujitori
Maurice Lednicky | 27

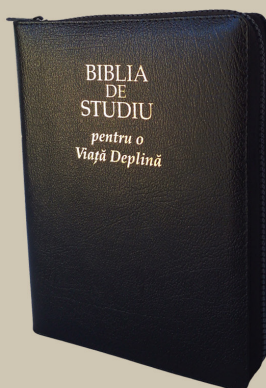
Cunoașterea lui Cristos
Jeff Dove | 32

poate fi găsită pe internet la adresa:

www.resursespirituale.ro

www.liferomania.ro

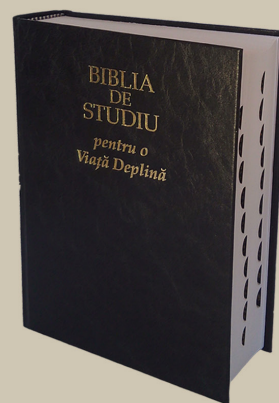
BIBLIA DE STUDIU pentru O VIAȚĂ DEPLINĂ

Este destinată să te ajute ca să câștigi o înțelegere mai complexă a Cuvântului lui Dumnezeu prin care să poți crește în dragoste, în curăție și credință față de Domnul Isus Hristos.

Caracteristicile speciale și auxiliare ale Bibliei:

1. Note de studiu
2. Articole
3. Introduceri la cărțile Bibliei
4. Indicatori tematici
5. Tabele
6. Hărți
7. Indice de subiecte
8. Concordanță

Disponibilă în ediție cartonată, în piele în mai multe variante de culori, cu auriu și fermoar.

Colectivul de redacție:

Redactor Șef: Daryl Erickson
Traducător: Monica Moricz
Editor: Monica Moricz
Tehnoredactor: Daniel Ardelean

Articolele din această revistă au fost selectate și traduse din **Enrichment** - o revistă pentru pastori și lideri creștini. © Consiliul general al **Assemblies of God**, S.U.A.

ISSN 1454 - 1750

© Life Publishers International - Toate drepturile rezervate.

EDUCAȚIE , BIBLICĂ:

DE CE TREBUIE SĂ
REDESCOPERIM
PUTEREA SCRIPTURII

de Rick Dubose

Un stil de viață în care Biblia nu este pe primul loc poate explica de ce... peste jumătate dintre enoriași nu sunt în stare să identifice prioritățile biblice elementare, printre care și Marea Trimitere.

Apostolul Ioan își începe evanghelia afirmând: „La început era Cuvântul...”, ceea ce scoate în evidență faptul că tot ceea ce face Dumnezeu începe cu Cuvântul Său, fie că este vorba despre un nou cuvânt care se aliniază revelației Sale din Scriptură, fie că este vorba despre o aducere aminte a Cuvântului Său cunoscut deja. Dar putem fi siguri că dacă Dumnezeu face ceva, acest ceva va începe cu Cuvântul Său.

Poate că ai văzut lista din *GQ Magazine* cu cele 21 de cărți pe care nu e nevoie să le citești. N-am fost deloc surprins să găsesc și Biblia pe listă. Scriitorii articolului catalogau Biblia drept o carte „plictisitoare”, „absurdă” și chiar „contradictorie”. Nici asta nu mă surprinde deoarece îmi dau seama că diavolul știe faptul că scăderea importanței Cuvântului lui Dumnezeu, Biblia, este una dintre cele mai bune modalități de a împiedica propășirea Evangheliei și a Bisericii. De bună seamă că în chestiuni spirituale n-ar trebui să facem apel la recomandările lumii privind cărțile pe care să le citim. Ca Biserică, singura carte pe care ar trebui să o recomandăm și să începem cu ea întotdeauna este Biblia.

Într-un sondaj recent realizat de Societatea Biblică Americană, numai 16% dintre respondenți au declarat că citirea Bibliei face parte din rutina lor de dimineață, în timp ce 37% (de două ori mai mulți) au declarat că-și încep ziua cu cafea.

Acest stil de viață în care Biblia nu este pe primul loc poate explica de ce, conform ultimelor constatări ale Barna Group, peste jumătate dintre enoriașii de astăzi nu sunt în stare să identifice prioritățile biblice elementare, printre care și Marea Trimitere.

Mă întreb dacă ceea ce am văzut petrecându-se în ultimele câteva decenii – dezintegrarea familiei, dependența tot mai mare de alcool și droguri și acceptarea păcatului în societate, ca să numesc doar câteva – nu se datorează faptului că am lăsat Biblia deoparte? În calitatea de lucrători, este responsabilitatea noastră să facem din Cuvânt un aspect vital în viața fiecărui credincios. Pentru a spori citirea, înțelegerea și împlinirea Cuvântului, trebuie să ne punem următoarele întrebări: *Cum am ajuns în această situație? Care este factorul principal care a dus la disprețuirea Cuvântului lui Dumnezeu de atâția oameni? Și cum putem schimba situația actuală?*

Este vremea să facem din studiul Bibliei mai mult decât un slogan; acesta trebuie să devină un obiectiv bine definit.

Accesul la Scriptură și frecventarea bisericii nu sunt suficiente

În ultimele decenii, biserica americană a făcut din frecventarea bisericii o prioritate maximă. Și am găsit o mulțime de metode creative pentru a-i atrage pe creștini și necreștini la bisericile noastre. Ne-am străduit din răzputeri să îndepărtăm toate barierele pe care le-am găsit și să facem participarea la biserică cât mai convenabilă. Ne-am pus la

punct cu foarte mare grijă închinarea și mesajul ca ele să satisfacă nevoile resimțite de comunitățile noastre. Am inventat termeni precum „seeker-sensitive” și „asimilarea bisericii” ca să descriem aceste procese. Și în multe privințe, a funcționat. Oameni, care n-ar veni altfel la biserică, ne umple astăzi stratele.

Am pus, de asemenea, un accent deosebit pe accesul la Scriptură. Pe măsură ce bisericile noastre sporeau la număr, știam că trebuia să punem Cuvântul lui Dumnezeu în mâinile cât mai multora. Am tradus Biblia în cât mai multe limbi posibile. Totodată am prelucrat versiunile Scripturii în engleză ca să satisfacă cererile publicului de astăzi. Alături de tradiționalul King James Version am publicat versiuni mult mai ușor de înțeles precum New International Version, the Amplified Bible și chiar The Message.

Am scăpat de limitările impuse de edițiile printate ale Scripturii și acum o avem, cu toate versiunile sale, pe computere, tablete și telefoanele mobile. Indiferent unde mergi astăzi, Cuvântul lui Dumnezeu nu e mai departe de propriul tău buzunar.

În ciuda accesului atât de facil la Cuvânt și a familiarității limbajului, în realitate tot mai puțini oameni îl citesc, îl studiază și (mai ales) îl împlinesc. Doar mersul la biserică și accesul facil la Scriptură nu ne pot schimba după cum vrea Dumnezeu. A trăi asemenea lui Cristos presupune un angajament mult mai profund de a învăța și împlini Scripturile.

Se prea poate ca preocuparea noastră pentru sporirea numărului să fi permis, poate chiar să fi cerut, a face uz de calendarele, ceasurile și creativitatea noastră doar pentru a-i vârî pe oameni în biserică. Slujbele multiple care necesitau eliberarea parcării pentru următorul grup ne-au forțat să ne trunchiem slujbele. Și, întâmplător, am redus importanța Scripturii în unele privințe și în unele aspecte. Simultan, am proiectat multe dintre programele copiilor noștri mai degrabă pentru a le atrage atenția, decât a-i disciplina. Și acest lucru se poate să fi jucat un rol important în devalorizarea Cuvântului și a cunoașterii lui în rândul tinerilor.

Nu sugerez să ne umplem bisericile cu săli de clasă și cursuri. Oricum, prin anii 1960, mulți enoriași preferau să meargă la Școala Duminicală – unde se pune accent pe învățarea riguroasă a Cuvântului – decât la slujba de închinare. Membrii bisericii aveau o dragoste pentru Cuvânt care era vădită în felul în care trăiau. Lucrul acesta a influențat comunitățile noastre. Dar o dată cu sporirea participării, a scăzut interesul pentru forumurile de învățare. Cred în puterea închinării, dar ea n-ar trebui privilegiată în detrimentul învățării Scripturii.

Nu provocă nici o schimbare în jurul tău doar având Biblia pe telefon sau o siglă inteligentă pe frontispiciul bisericii. Însă preocuparea profundă pentru Cuvânt ne poate schimba pe noi și lumea din jurul nostru! Noi, penticostalii, credem în

puterea Duhului Sfânt care este tăria și îndrumătorul nostru, dar dacă-I ignorăm manualul și promisiunile profetice, nu facem decât să-L împiedicăm să-Și îndeplinească voia în viața noastră. Biblia este instrumentarul Lui.

Ce este educația biblică?

Ce înseamnă să ai educație biblică? Într-un anumit sens, să ai educație biblică înseamnă să ai o înțelegere profundă a faptului că Biblia reprezintă o serie de cărți adunate laolaltă, de-a lungul unui mileniu, în care ni se dezvăluie planul lui Dumnezeu de mântuire. Dar această educație n-o poți dovedi trecând pur și simplu un test.

Ca să înțelegi Scriptura cu adevărat, trebuie să înțelegi mai întâi că este un mesaj viu pe care Dumnezeu l-a menit a fi hrana noastră spirituală, pâinea cea de toate zilele. Evrei 4:12 spune că Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător. Când te deprinzi cu el, acesta pătrunde în tine și-ți revoluționează viața. Când citești și cunoști Cuvântul lui Dumnezeu vezi lumea altfel, auzi altfel și reacționezi altfel.

Printr-o viață dedicată lui Dumnezeu poți dovedi cel mai bine că ai educație biblică, precum și prin felul în care te raportezi la alții, prin profunzimea dragostei pe care o arăți față de familia, biserica și vecinii tăi, prin respingerea păcatului și împăcarea altora cu Cristos. O viață dedicată producerii roadei Duhului începe cu o inimă dedicată Scripturii.

Educația biblică presupune să citești și să înțelegi Scriptura în limba ta. De aceea e atât de important accesul la educația biblică. Dar educația nu-i singurul aspect. Citirea Scripturii, de mare însemnătate, de altfel, este elementară și prețioasă, dar nu suficientă.

Educația biblică presupune capacitatea de a vorbi biblic. Oamenii care cunosc o limbă știu nu doar să citească în limba respectivă, ci totodată să comunice cu alții în limba aceea. A crește credincioși cu educație biblică înseamnă a împărtăși și compara cunoștințele noastre biblice cu alții din interiorul și din afara bisericii. Învățăm mai repede și mai corect în comunitate.

Comunicarea și ascultarea altora comunicând ceea ce spune Biblia ajută la pătrunderea Cuvântului în inimile noastre. Mărturisirea și proclamarea Cuvântului lui Dumnezeu ajută la stabilirea și sporirea credinței noastre. La urma urmei, „Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire” (Romani 10:10).

Ultimul aspect al educației biblice este capacitatea de a gândi biblic. Dacă înveți o limbă străină, dovada supremă că ești complet fluent este tocmai capacitatea de a gândi și de a-ți proiecta viața în limba respectivă. Noi trebuie să-i permitem Scripturii să ne transforme mintea (Romani 12:2). De îndată ce Biblia ne schimbă gândirea astfel încât lucrăm și reacționăm în conformitate cu ceea ce spune Cuvântul, noi trăim de fapt o viață transformată.

Accesul la educație biblică: predicare, studiu structurat și consacrare

Trebuie să ne asigurăm că Biblia este primordială în bisericile noastre și apoi în casele noastre. Pentru a face asta, este nevoie să ne concentrăm eforturile care ne vor aduce în atenție trei căi de acces la educație biblică.

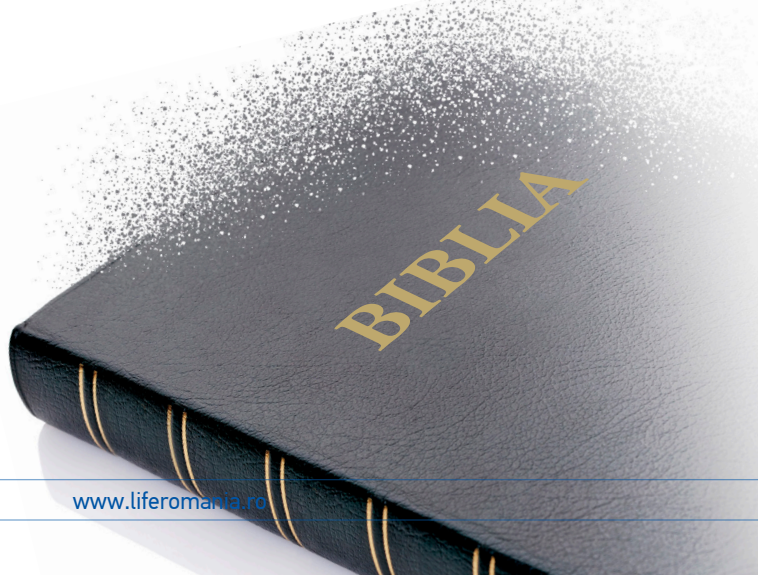
Prima cale este amvonul. Săptămânal, păstorii noștri au ocazia de a modela viețile oamenilor, prezentându-le adevărul Scripturii ca aceștia să-l poată aplica. Conținutul predicii este mult mai important decât durata ei sau creativitatea celui care o expune. Predicile noastre trebuie să aibă bază biblică și scop instructiv dacă vrem să combatem alfabetismul biblic. Personal cred că ar trebui să ne punem slujbele la punct inspirându-ne doar din Scriptură.

În zelul mișcării de înmulțire a bisericii, conducătorii acesteia fac adeseori din amvoane mai degrabă puncte de atracție decât de educație, informare și îndreptare. În felul acesta pot genera biserici mai numeroase, dar adesea cu enoriași mai superficiali. Vestea bună este că înmulțirea bisericii și educația biblică nu trebuie să fie incompatibile.

Proorocul Samuel a crescut și și-a început slujirea într-o vreme în care Israelul disprețuia Cuvântul lui Dumnezeu. 1 Samuel 3:1 spune: „Cuvântul Domnului era rar în vremea aceea...” Expresia se referă aici la cuvântul profetic, dar dacă-mi permiți să generalizez, ea ar putea descrie totodată lipsa educației scripturale din acea vreme. Dacă Eli ar fi predicat Cuvântul lui Dumnezeu, ar fi trebuit să confrunte păcatul fiilor săi și al altora. Dar fiindcă n-a făcut-o, la sfârșitul vieții sale, vrăjmașii au luat chivotul prezenței lui Dumnezeu și tragica declarație privind depărtarea slavei lui Dumnezeu din Israel a devenit monștenirea acestui preot incompetent (1 Samuel 4:21-22).

Una dintre responsabilitățile majore ale unui păstor – care-l va împiedica pe I-Cabod să apară în biserică sau în inima oricărui enoriaș – este să dezvolte și să implementeze un proces de educație coerentă și cuprinzătoare care să dea posibilitate tuturor membrilor, de toate vârstele, să cunoască Biblia și să trăiască conform învățaturii sănătoase. Predicarea și învățarea întregului plan al lui Dumnezeu de la amvon este mijlocul primordial de realizarea a acestui scop. Însă doar predicarea nu este suficientă ca să ajungă la toate inimile, de toate vârstele.

Poate un păstor să-și îndeplinească întreaga misiune într-o singură predică pe săptămână? Poate el să conducă, să vindece, să-i câștige pe cei pierduți și să hrănească întreaga biserică în mod adecvat printr-un singur mesaj în fiecare weekend? Eu nu cred.

A doua cale de sporire a educației biblice este implementarea unui proces de studiu structurat. A fost clar de la bun început că Cuvântul lui Dumnezeu era de primă însemnătate în agenda bisericii din Fapte. „Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățescă, în frângerea pâinii și în rugăciune” (Fapte 2:42).

Mai întâi de toate, ei erau devotați doctrinei Scripturii. Se angajaseră să o cunoască și să o trăiască. Devenise în mare măsură o parte din procesul de împărtășire și închinare.

Mai târziu în Fapte 2, Luca ne relatează că ei se întâlneau regulat, din casă în casă și la templu, unde cred eu că nu doar se împărtășeau cu Cina Domnului, ci și relatau ceea ce le ceruseră apostolii să împărtășească altora din Scripturi. Care a fost rezultatul acestui proces? „Cuvântul Domnului se răspândea în toată țara” (Fapte 13:49).

Biserica Primară a experimentat nu doar o înmulțire în rândul ucenicilor, ci și sporire în cunoașterea Cuvântului. Și aici nu era vorba doar de predicarea apostolică, ci de un proces centrat pe cunoașterea și aplicarea cu adevărat a Cuvântului lui Dumnezeu în viața lor și în împrejurimi.

În trecut, am recurs la o mulțime de metode de a întipări principii și învățături biblice în inimile și mințile copiilor noștri, a tinerilor, a fetelor și băieților, a bărbaților și femeilor și chiar a bătrânilor. Școala Duminicală era una dintre aceste programe și structuri. Ea a fost eficientă; a funcționat. Profita de programul participanților dat fiind faptul că se făcea în timpul serviciului divin și a zilelor libere ale majorității dintre ei. Mulți lideri recurgeau la întâlniri de studiu biblic în grupuri mici în timpul săptămânii fie la biserică, fie acasă. Ce variantă am alege noi? Cea mai eficientă în contextul fiecăruia!

Deși unele biserici se întorc la aceste structuri menționate anterior, grupuri mici de studiu sau Școala Duminicală,

vreau să-ți amintesc că a fi eficient presupune mai mult decât stabilirea unei date și a unui loc în care membrii să se strângă și să vorbească, să citească o carte împreună sau să se uite la un video. Scriptura, semnificația și împlinirea ei trebuie să fie primordială. O biserică nu ajunge să fie sănătoasă din punct de vedere biblic într-un interval de trei – șase luni și necesită mai multă muncă decât ai crede. Necesită un angajament permanent din partea păstorului, a conducerii și a fiecărui membru în parte.

Fiecare biserică ar trebui să instituie un program de studiu consacrat educației biblice depline pentru toți membrii, indiferent de vârstă sau de nivelul cunoștințelor biblice. Pentru realizarea acestuia, trebuie să avem o perspectivă de ansamblu asupra întregului canon al Scripturii. Păstori trebuie să încurajeze studiul disciplinat al Cuvântului care să-i călăuzească pe enoriași prin pasajele cheie ale Scripturii, începând de la Genesa și terminând cu Apocalipsa.

Bisericile noastre trebuie să parcurgă întreaga Biblie așa cum este ea relatată, punând accent deosebit pe Isus și lucrarea Duhului Sfânt în tot acest timp. Lucrul acesta ar trebui să înceapă din biserică, dar trebuie să continue și acasă, cu sprijinul oferit de la amvon și cu întăritura primită în diversele contexte de învățare a Bibliei din cadrul bisericii.

Rezultatul dorit este însușirea unor cunoștințe biblice standard pe care se poate construi. Ele ar trebui adaptate de către fiecare echipă de slujire pentru a se putea aplica în orice context. Lucrul acesta le îngăduie păstorilor să hrănească turma lui Dumnezeu cu încredere, ajutând la sporirea sănătății, tăriei și eficienței spirituale a enoriașilor.

Totodată, în calitate de păstori, trebuie să-i ajutăm pe credincioși să împlinească ce învață, înțelegând ceea ce citesc și transformând informația într-un stil de viață biblic. Lucrul acesta presupune însușirea celor 16 adevăruri fundamentale

ale Scripturii, precum și predarea practică ce îi ajută pe oameni să vadă lumea prin lentilele Cuvântului.

Ceea ce citesc credincioșii din Biblie ar trebui să înceapă să le schimbe mentalitatea despre sex și căsătorie, finanțe, închinare, evanghelizare etc. Aceasta este faza de vorbire, unde discuțiile și interacțiunea ajung la un nivel cu totul nou. Noi toți învățăm și creștem mai bine în grupuri – mai întâi în familie, apoi în biserică. Puterea grupului este vrednică de luat în seamă. Noi trebuie să vorbim Biblia atât acasă, cât și la biserică.

A treia cale este împlinirea și mărturisirea Cuvântului. Acum că ai citit Scriptura în întregime, că ai învățat să vorbești pe limba ei și ai început să gândești în termenii ei, cum o vei împlini în viața de zi cu zi? Noi credem că faza finală este interactivă. Presupune ceea ce a făcut Isus când Și-a trimis ucenicii înaintea Lui. Presupune implicarea membrilor care au educație biblică parțială în biserică și în lumea din jur, conform Bibliei și în lumina ei. Faza aceasta presupune ca noi să fim o Biblie pe care alții să o citească.

Din nou spun, această fază începe cu amvonul și continuă cu procesul de instruire, dar în ultimă instanță depinde de devotamentul nostru personal față de Cuvânt.

Pastore, perspectiva ta asupra Scripturii va determina atitudinea enoriașilor tăi față de Biblie. Timpul pe care-l petreci în Cuvânt va stabili standardul pentru devotamentul cu care turma se hrănește din el.

Isus ne-a învățat în Predica de pe Munte că prioritatea noastră trebuie să fie retragerea în singurătatea odăiței noastre, dedicând o parte a zilei pentru căutarea Feței Lui, rugându-ne pentru împlinirea voii Sale și a nevoilor noastre

și aplecându-ne asupra Cuvântului Său. Dumnezeu spune că părtășia cu El în ascuns este atât de importantă încât doar simplul fapt că ne ducem înaintea Lui atrage după sine binecuvântarea noastră. Nu găsești ofertă mai bună ca asta!

Ca păstori, însărcinarea noastră este extrem de importantă încât nu ne-o putem îndeplini fără ca mai întâi să strângem noi Cuvântul în inima noastră. În relatările din Evangheliile Sinoptice despre hrănirea celor 5000 de oameni, Isus le dă pâinea mai întâi ucenicilor ca aceștia să hrănească mai apoi noroadele. Dacă nu primeau pâinea de la Domnul, ei n-aveau ce să le ofere. Dar după ce au luat-o din mâna Stăpânului, au putut să hrănească mii de oameni!

Minunea cea mai mare din relatare este nu numai că au avut cu ce să hrănească noroadele, ci faptul că s-au ridicat coșuri întregi cu fărâmituri pe care le-au putut lua acasă. Dacă vrem să hrănim turma încredințată nouă, trebuie să apelăm la Pâinea Vieții ca Sursă a noastră. Dacă ne supunem unei diete zilnice din Cuvânt, nu numai că vom fi lucrători mai eficienți, dar vom deveni și creștini plini care dau pe dinafară.

Focul Duhului Sfânt și Cuvântul lui Dumnezeu

Cu mai bine de o sută de ani în urmă, un grup de bărbați și femei umplut cu Duhul Sfânt aveau nevoie de o biserică. În consecință au pus bazele Adunărilor lui Dumnezeu care avea menirea de a oferi acces la experiențe educaționale, răspundere și părtășie. Scopul principal al acestei noi biserici penticostale era să arate lumii cea mai mare evanghelizare văzută vreodată. Să nu încetăm urmărirea scopului nostru de a evangheliza lumea prin deplina putere a Duhului Sfânt, ca mai apoi să-l transmitem viitoarei generații. Totodată, este important să ne amintim că puterea lui Dumnezeu prin

ÎNAPOI LA ÎNTREAGA BIBLIE

Un sondaj recent realizat de Editura Crossway dezvăluie că mulți oameni evită să citească fragmente din Biblie pe care le cred prea greu de înțeles.

Din 6000 de oameni chestionați, un număr copleșitor de respondenți au arătat că profeții Vechiului Testament (de la Isaia până la Maleahi) sunt cel mai dificil de înțeles. Nu-i de mirare că acestea erau printre cele mai puțin citite cărți din Biblie.

Cărțile cele mai citite sunt epistolele și Apocalipsa, urmate de evangheliile. Respondenții le-au identificat ca fiind cărțile cel mai ușor de înțeles, în mod deosebit evangheliile.

Dintre cărțile Vechiului Testament, Psalmii și Genesa sunt cel mai citite. De fapt, se pare că respondenții au citit Psalmii ca Matei (cea mai populară carte a Noului Testament, conform sondajului) în ultima lună. Totuși, mulți dintre ei n-au citit niciodată cuvintele inspirate de Dumnezeu din

cărți atât de puțin cunoscute din Vechiul Testament precum Ezra, Osea, Obadia și Habacuc. Cele mai neglijate cărți ale Noului Testament sunt și din cele mai scurte: Filimon și Iuda.

Această abordare răzleață de citire a Bibliei ar trebui să ne îngrijoreze pe noi care credem cu adevărat că „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire” (2 Timotei 3:16). Dumnezeu își descoperă planul de salvare de la un capăt la celălalt al Scripturii – din Genesa până în Apocalipsa.

Noi trebuie să proclamăm Evanghelia în contextul revelației complete a lui Dumnezeu. Dar totodată trebuie să urmărim exemplul lui Filip și să ne adresăm oamenilor oferindu-le călăuzire personală și ucenicie în periplul lor prin Cuvânt. În definitiv, întrebarea etiopianului este la fel de relevantă și astăzi ca și-n trecut: „Cum aş putea să înțeleg (Biblia), dacă nu mă va călăuzi cineva?” (Fapte 8:31)

botezul cu Duhul Sfânt a început cu o revelație din Cuvântul Său.

Noi, pentecostalii de astăzi, n-am apărut de la început dintr-o experiență, ci experiența noastră a izvorât din înțelegerea corectă a Bibliei. Pentru cei care suntem urmașii acestei biserici, responsabilitatea noastră astăzi este să ne asigurăm că rămânem alipiți de Cuvânt. Când înțelegi pe deplin Cuvântul, faci ce este drept. Tot ce face Dumnezeu începe cu Cuvântul Său!

Dacă dorim să ne păstrăm obiectivele de la început, trebuie să rămânem pentecostali în toate aspectele, continuând să evanghelizăm în puterea Lui fiecare semen, de departe sau de aproape. Și totodată trebuie să fim dintre cei mai educați

oameni din punct de vedere biblic de pe fața pământului. Cum ne vom putea atinge scopul? Punând accent, sărbătorind, predicând, învățând și împlinind Cuvântul lui Dumnezeu în toată vremea!

Tot ce face Dumnezeu începe cu Cuvântul Său!

Rick Dubose este trezorerier general al Consiliului General al Adunărilor lui Dumnezeu din Springfield, Missouri.

CEL MAI PĂZIT SECRET AL LUI DUMNEZEU

» MARK MAULDING

Dar dacă Dumnezeu n-a intenționat niciodată ca noi să ne zbatem atât de mult?

Dar dacă biruirea păcatului nu înseamnă că trebuie să ne bazăm pe propriul nostru autocontrol?

Dar dacă dragostea față de alții nu se referă la a spune și a face toate lucrurile corecte?

Dar dacă rostul suferinței nu este să ne dea lecții?

Dar dacă putem să ne simțim mai aproape de Dumnezeu fără să facem ceva?

În Secretul cel mai bine păstrat al lui Dumnezeu, Mark Mauling, fondatorul Grace Life International, aruncă în aer ideile noastre preconcepute despre viața creștină, eliberându-ne astfel de simpla acceptare a noțiunilor și ajutându-ne, în schimb, să avem parte de adevărata împlinire. Prin explicarea câtorva versete înțelese de obicei greșit, Mark ne arată că ascultarea de Dumnezeu nu este chiar atât de complicată pe cât credem noi de multe ori că este.

Și, de fapt, răspunsul la întrebările noastre stă ascuns chiar în fața ochilor noștri.

„O incursiune minunată ce te ajută să-ți descoperi identitatea în Cristos și să trăiești prin har. Citește această carte, și vei descoperi că aceasta a fost una din cele mai bune decizii pe care ai luat-o!”

DERWIN GRAY, pastor principal la Transformation Church;
autor al Limitless Life

„Maulding explică foarte frumos ceea ce ne-a spus clar Dumnezeu, dar ceea ce puțini dintre noi au înțeles: viața creștină nu înseamnă efort epuizant, ci faptul că Cristos trăiește în noi.”

DAVID GREGORY, autor al bestsellerului Dinner with a Perfect Stranger,
desemnat de New York Times

„Cartea aceasta are potențialul de a-ți schimba întreaga concepție despre Dumnezeu și viață. Pregătește-te să fii surprins și încurajat.”

ANDREW FARLEY, autor al bestsellerului The Naked Gospel;
gazdă a emisiunii Andrew Farley LIVE de pe Sirius XM

243 p. • 14 x 20,5 cm • 30 lei

WWW.LIFEROMANIA.RO

Problematika educației biblice și teologice, precum și rolul predicării

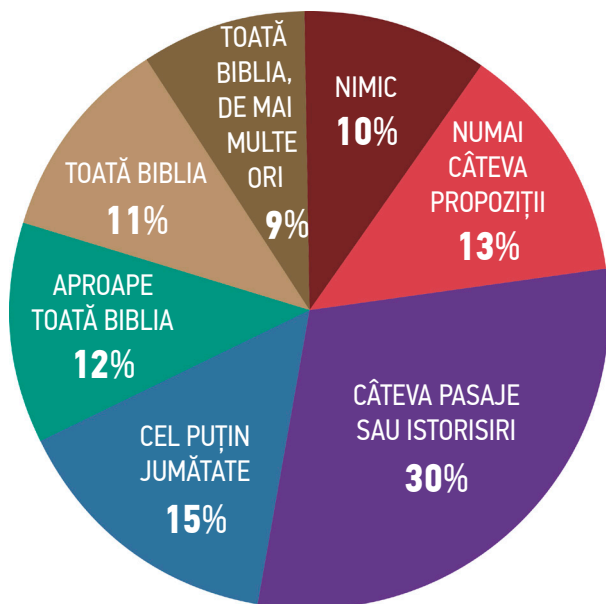
de Ed Stetzer

Indiferența oamenilor față de Scriptură și teologia lor eronată îi împiedică să-L cunoască cu adevărat pe Dumnezeu. Iată trei soluții pentru îndreptarea acestei probleme.

Conform Societății Biblice Americane, 87% dintre familiile americane dețin o Biblie. Într-o familie medie există trei Biblii disponibile. Dar problema este că majoritatea americanilor care au acces la Biblie, nu o citesc.

Doar 11% dintre ei au citit toată Biblia, iar majoritatea (30%) americanilor chestionați n-au citit mai mult de câteva pasaje sau istorisiri.

Cât anume ai citit din Biblie?

Și mai șocant este faptul că doar o treime dintre aceștia (36%) cred că Biblia este adevărată, în timp ce 56% dintre respondenți o descriu ca fiind „un veritabil ghid de conduită etică”.

Dacă procesăm aceste informații, ne sar în ochi câteva detalii. Peste jumătate dintre americani cred că Biblia este benefică din punct de vedere moral, dar majoritatea nu au

citit-o în întregime și numai o treime cred că ea este adevărată. Se pare că americanii au un respect deosebit pentru Scriptură, deși nu cred în aplicabilitatea mesajului acesteia în viața de zi cu zi, cu atât mai puțin în veridicitatea ei.

Dar problema nu se rezumă pur și simplu la educația biblică și la dedicarea oamenilor față de ea. Ea se transmite și asupra deducțiilor teologice.

„The State of American Theology”, un studiu realizat de Lifeway Research în colaborare cu Ligonier Ministries, a dezvăluit câteva concluzii teologice interesante la care au ajuns majoritatea americanilor.

– 64% dintre americani spun: „Dumnezeu primește închinarea oricărei religii: fie creștine, iudaice sau islamice.

– 52% dintre americani cred că: „Isus este cea dintâi și cea mai importantă ființă creată de Dumnezeu.”

– 56% dintre americani sunt de acord cu afirmația: „Duhul Sfânt este o putere, dar nu este o Persoană.”

Concepții precum faptul că Dumnezeu acceptă închinarea adusă idolilor, că Isus este o ființă creată și prin urmare, vremelnică, și că Duhul Sfânt nu este a treia Persoană a Trinității sunt doar câteva dintre multele erori teologice pe care le-am descoperit în urma acestui sondaj important. Este clar că lipsa cunoașterii lui Dumnezeu din Scriptură atrage după sine puncte de vedere teologice din ce în ce mai eronate, din moment ce lacunele biblice sunt completate de percepții culturale, opinii personale și discursuri publice.

Dar nu putem trăi pur și simplu în armonie unii cu alții?

Prin urmare avem o problemă în privința educației biblice și una în privința teologiei eronate, dar de ce contează lucrul acesta atât de mult? Răspunsul la această întrebare ridică o altă întrebare: Poți avea o relație adevărată cu cineva pe care nu-l cunoști sau nu-l înțelegi?

O relație presupune revelație, un adevăr care se aplică și în cazul lui Dumnezeu. Un om care crede că Duhul Sfânt este o putere și nu o Persoană, nu știe cine este El cu adevărat și,

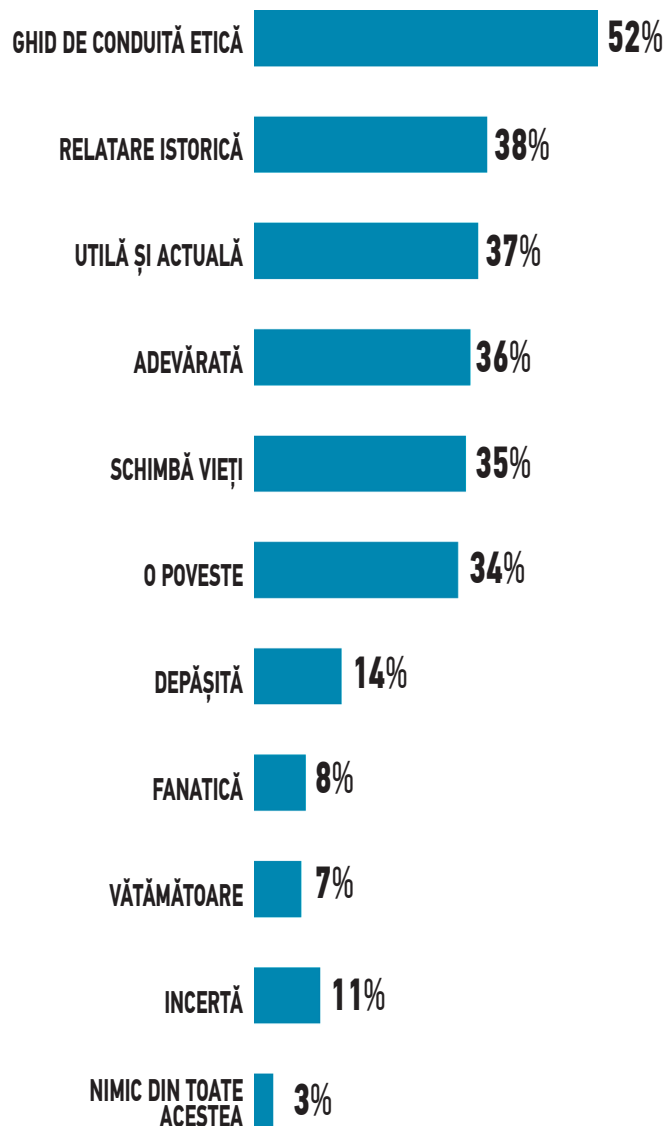
în consecință, nu are libertatea de a se bucura de dragostea Duhului Sfânt și de a umbla în puterea Lui.

Așadar, iată problema. Indiferența oamenilor față de Scriptură și teologia lor eronată îi împiedică să-L cunoască cu adevărat pe Dumnezeu. Și pierzându-L din vedere pe adevăratul Dumnezeu, își îndreaptă dragostea spre un dumnezeu fals – un dumnezeu inventant de ei înșiși. Lucrul acesta ar trebui să ne trezească și să ne întristeze.

Soluția: expunere și experiență

Vestea bună este că problema aceasta nu este nici nouă, nici surprinzătoare pentru Dumnezeu. De fapt, Dumnezeu

Care dintre următoarele caracteristici descriu Biblia?

n-a încetat să-și crească Biserica și s-o folosească de-a lungul mileniilor. Așadar, cum rezolvăm problema? Eu propun trei remedii:

În primul rând, avem nevoie de predicare biblică.

Predicarea biblică îi învață în permanență pe oameni să se bazeze pe text în periplul lor spiritual. Dacă îl văd pe pastorul lor făcând așa, vor căuta și ei răspunsuri în Scriptură privind viața și neprihănirea. Și dacă oamenii își deschid Biblia săptămânal, vor fi încurajați să o deschidă zilnic. Când enoriașii văd că Biblia este vestită cu credincioșie și interpretată într-un mod responsabil, lucrul acesta va constitui pentru ei un model de aplicare a ei în viața de zi cu zi.

În al doilea rând, trebuie să depindem de Scripturi și de Duhul Sfânt. Nu avem voie să separăm încrederea în Scripturi de dependența de Duhul Sfânt care ne informează și ne aprofundează cunoașterea. Trebuie să citim Biblia, dar totodată trebuie să îi permitem Bibliei să ne citească pe noi. Trebuie să creștem în cunoaștere, ca astfel să putem crește în credință.

În al treilea rând, avem nevoie de o experiență bazată pe Cuvânt. Experiența este esențială și firească în viața creștină. Dumnezeu ne-a creat și a intenționat ca emoțiile și percepțiile noastre să contribuie la înțelegerea a Cine este El. Dar experiențele noastre în afara Cuvântului nu sunt demne de încredere.

Așa cum spune Isaia: „Iarba se usucă, floarea cade; dar Cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac” (Isaia 40:8). Oamenii și filosofii lor se nasc și apoi pier, dar Cuvântul Dumnezeului nostru rămâne – adevărat și neschimbat – pentru veșnicie. Versetul 9 ne îndeamnă să propovăduim vestea cea bună care-L înalță pe adevăratul Dumnezeu în toată slava Sa.

Experiențele înrădăcinate în Cuvântul special al lui Dumnezeu indică spre Persoana lui Dumnezeu dezvăluită în Isus Cristos. Când enoriașii văd că slujitorii lor trăiesc în felul acesta, se vor agăța mai strâns de Scripturi ca de îndrumătorul lor pentru o teologie sănătoasă și o experiență grăitoare.

Hai să le arătăm oamenilor pe adevăratul Dumnezeu prin predicare sistematică, dependență de Scripturi și de Duhul Sfânt și experiențe bazate pe Cuvântul Său. Atunci ei se vor îndrăgosti de adevăratul Mântuitor.

ED STETZER, Ph.D., este președintele departamentului Billy Graham privind biserica, misiunea și evanghelizarea în cadrul Wheaton College și director executiv al Centrului de Evanghelizare Billy Graham.

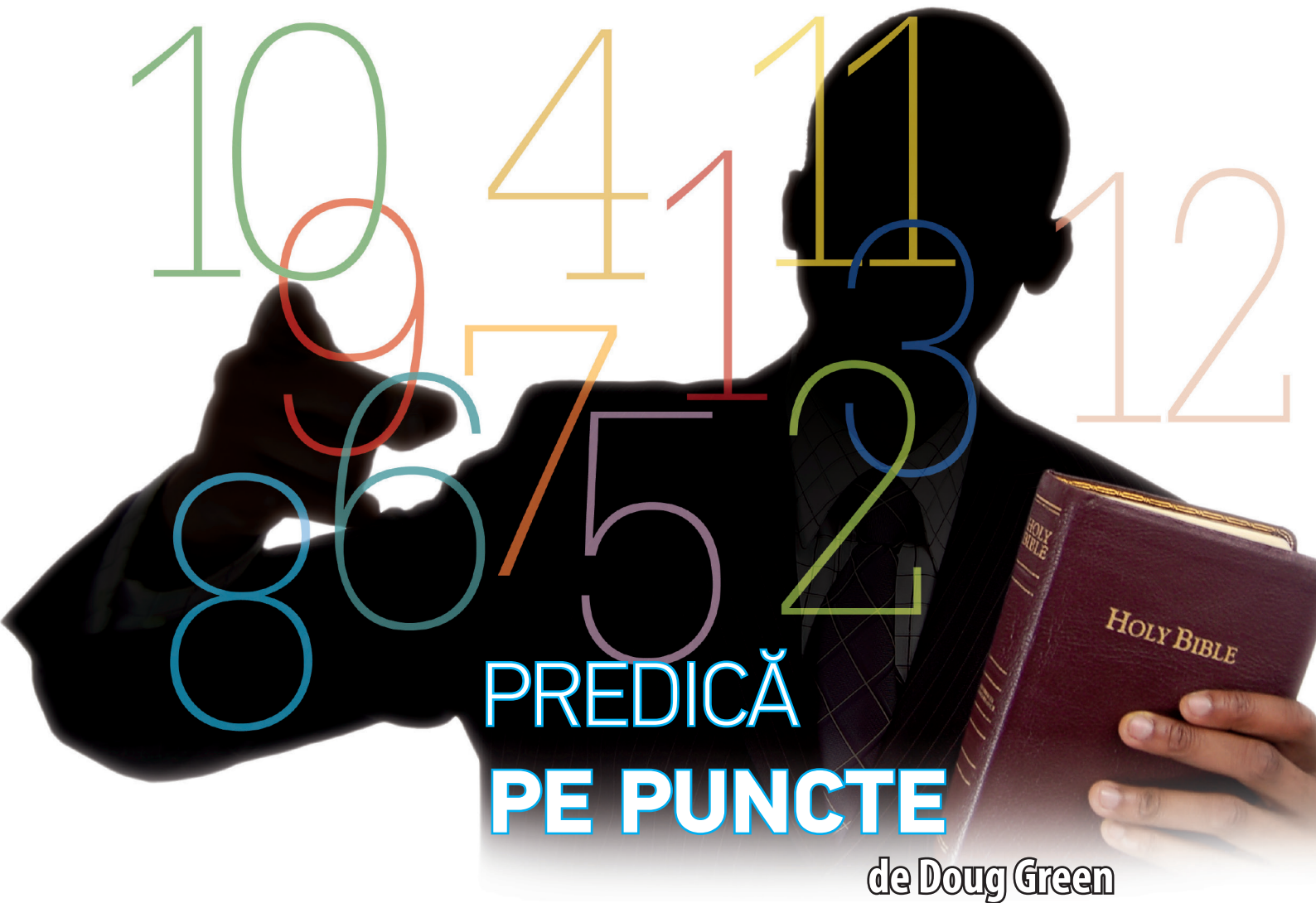

COMENTARII BIBLICE ASUPRA CONDUCERII

» JOHN C. MAXWELL

1031 p. • 15 x 21,5 cm • 105 lei

WWW.LIFEROMANIA.RO

Iată un proces în 12 pași care te va ajuta să fii întru totul pregătit pentru următoarea ta predică.

Îmi place mult gătitul și emisiunile privind amenajarea locuinței. Mă dau în vânt după șpacluri și ciocane. Experții din cadrul acestor emisiuni mă învață cum să le pun la treabă. Știu să fac un tort cu șase straturi de ciocolată după cum știu și să montez un luminator în camera de zi. Este amuzant să vezi întregul proces desfășurându-se pas cu pas.

Oare se poate să fii mânat de același entuziasm când pregătești o predică?

Eu cred că da, fiindcă și predicarea presupune o succesiune de secvențe unice. În pregătirea unei predici există pași practici de urmat. De marți când îți deschizi Biblia, până duminică, când predici, pregătirea presupune o serie de pași la care vei vrea să apelezi în fiecare săptămână.

Hai să trecem prin tot acest proces – un proces practic care te va ajuta să fii întru totul pregătit pentru următoarea ta

predică. S-ar putea ca procesul să-ți pară copleșitor, dar este fezabil.

Mai întâi, dă-mi voie să abordez latura supranaturală a pregătirii: rugăciunea, autoanaliza, mărturisirea, nevoia de a fi împuternicit de Duhul Sfânt și altele asemenea. Aceste acțiuni consolidează meșteșugul înjghebării unei predici. Dumnezeu vorbește umanității, iar păstorii transmit mesajul Lui de la amvon. Numai să stăm pe genunchi când ni se încredințează o astfel de onoare! Cu ajutorul Lui putem face asta, însă fără El, nu putem.

1 TEXTUL: ALEGE PASAJUL

Care este pasajul biblic pentru predică?

Începe cu Biblia. Ținând cont de contextul literar propriu-zis, alege un text (cu un anumit număr de versete) care se potrivește cu logica și structura intenției autorului. Caută să te folosești de un text unitar, practic și coerent. Acesta poate fi un verset, un paragraf, un capitol sau o carte întregă. Nu dimensiunea textului este importantă, ci unitatea și coerența pasajului.

Deoarece genurile literare ale Bibliei sunt unice, fiecare dintre ele necesită o atenție deosebită. Spre exemplu, o

Din momentul în care îți deschizi Biblia, până duminică, când predici, pregătirea presupune o serie de pași la care vei vrea să apelezi în fiecare săptămână.

epistolă este de obicei organizată pe unități tematice. Fii atent la modul în care autorul trece de la un subiect la altul. Tratează fiecare subiect într-o altă predică.

Un pasaj narativ are în mod normal o intrigă. Nu vei predica doar dintr-un paragraf al narațiunii; vei cuprinde în predică întreaga relatare. În relatări mai lungi (spre exemplu despre viața lui Avraam), fi atent la cum se schimbă locul și timpul acțiunii, ca să îți dai seama unde se termină o acțiune și unde începe cealaltă. Tratează fiecare episod (scenă) într-o predică separată.

Pasajele poetice, precum Psalmii, sunt grupate în strofe. Poate ai vrea să predici dintr-o singură strofă, dar nu e o problemă dacă vei predica din întregul psalm (totuși, Psalmul 119 poate ar trebui analizat în mai multe predici). Tratează fiecare idee poetică într-o altă predică.

Deoarece genurile literare ale Bibliei sunt unice, fiecare dintre ele necesită o atenție deosebită.

Ca regulă generală, aplicabilă tuturor genurilor, alege un pasaj biblic unitar (cu un început și sfârșit clar) ca text pentru predică.

2 STUDIUL: STUDIAZĂ PASAJUL ȘI FĂ-ȚI NOTIȚE. Ce pot eu învăța din acest text?

Scopul primordial al studiului este să găsești contextul. Fiecare concept se încadrează într-un context mai larg. Într-un roman, spre exemplu, am dezbată capitolul 8 ținând cont de întreaga poveste. Fiecare subiect de predică face parte dintr-un context mai larg dintr-un cadru și mai larg al Scripturii. Spre exemplu, nu poți scoate un singur cuvânt din contextul său care poate fi o propoziție, un paragraf, un capitol și așa mai departe.

Înțelegând rolul și scopul predicii, vei da mai multă importanță transducerii și auzirii ei. Predicile biblice împărtășesc ideile de bază unice ale Bibliei, inspirate de Duhul Sfânt și scrise de un autor din vechime.

Înainte să recurgi la instrumentele de cercetare, citește pasajul și interacționează cu ceea ce auzi. Citește-l cu voce tare. Cuvintele se desprind altfel de pe pagină când le auzi și le vezi. Fă-ți notițe, pune întrebări, încearcă să discerți ce înțelegi și ce nu.

După ce ți-ai făcut timp să citești textul, apelează la instrumentele de cercetare: dicționare, concordanțe și comentarii biblice. Adună-ți informații despre text. (Eu printez mai multe exemplare din pasajul din care predici pe o coală albă cu margini ample. Pe colile acelea obișnuiesc să fac notițe pe măsură ce interacționez cu cuvintele textului:

încercuiesc cuvinte-cheie, stabilesc legături, subliniez cuvinte-cheie și adaug note explicative pe margine. Mă străduiesc să fiu la zi cu tehnologia, dar în stadiul acesta nu există nimic mai util decât o bucată de hârtie și ceva de scris.

După ce ai strâns pagini întregi cu notițe, ar trebui să ai o înțelegere cât se poate de clară asupra pasajului.

3 IDEEA DE BAZĂ: DESCOPERĂ IDEEA EXEGETICĂ Care-i ideea de bază a textului?

Biblia este o colecție de idei. Fiecare subiect (pasaj de predică) are o idee distinctivă. Predicile biblice împărtășesc idei de bază unice inspirate de Duhul Sfânt și scrise de un scriitor antic.

Înainte să deschizi Comentariile biblice:

Petrece timp meditănd la Cuvântul lui Dumnezeu, citind textul în repetate rânduri.

1. Învăță cum să vorbești cu Biblia ta. Când citești un pasaj, pune-ți întrebarea: „Ce vrea să spună textul?” Apoi întreabă-te: „Care sunt ilustrațiile și ce legătură există între ele?” Pune întrebări privind personajele principale și martorii oculari ai acțiunii. Pune-ți întrebări cu privire la locul în care s-a petrecut acțiunea; gândește-te la vreme, la momentul din zi, la împrejurimi, la tonul relatării, la toate indiciile care te-ar putea ajuta să privești pasajul scris ca pe o istorisire adevărată și plină de viață.

2. Uită-te în Biblie ca la o carte uriașă cu ilustrații. Biblia este o carte ilustrată, care se folosește de ilustrații ca să dezvăluie adevărul lui Dumnezeu. Cuvintele din Biblie sunt adesea ilustrative. După ce citești un pasaj și înțelegi în mod clar intenția cu care a fost scrisă, pune-ți întrebarea: „Cum arată pasajul?” Ține-te de imaginile acelea. Ele pot deveni fundamentul unei predici descriptive antrenante.

3. Uită-te la lumea din jurul tău. Uităndu-te la lumea din jurul tău te ajută să vezi adevărul lui Dumnezeu. Citește Biblia și ziarul cu ochii larg deschiși. Întreabă-te: În ce măsură evenimentele și prilejurile de astăzi înfățișează și exprimă textul citit? Dacă-i ceri lui Dumnezeu să Se reveleze pe Sine, El se va folosi de Cuvânt să fie alături de tine prin experiențele zilei și să-ți vorbească. Dacă ești atent la detaliile acestea, discernământul și percepția ta vor facilita explicarea textului, chiar și a celor mai complicate pasaje.

Ca să stabilești ideea de bază a pasajului biblic pe care l-ai ales, pune patru întrebări (voi folosi Psalmul 1 ca exemplu).

Care este tema? Tema pasajului nu este ideea de bază, ci problema abordată în pasaj expusă în 2-3 cuvinte. (Tema Psalmului 1: Căile lui Dumnezeu.)

Care este subiectul? Fiecare autor biblic scrie având o întrebare în minte. Așa scriem și noi. Noi răspundem la întrebări când formăm idei, evidente sau nu. Duhul Sfânt a călăuzit întrebările autorului și El te va ajuta să le găsești în text. Pe măsură ce studiezi pasajul pentru predică, înțelegând intenția inițială a autorului, vei găsi întrebarea reieșind din text. (Subiectul Psalmului 1: Unde duc căile lui Dumnezeu?)

Care este complementul? După identificarea subiectului (întrebarea generală a autorului), află complementul (răspunsul oferit de autor). După cum întrebarea necesită un răspuns, în acest caz subiectul necesită un complement (Complementul Psalmului 1: Ele duc la înțelepciune și viață.)

Care este ideea de bază? Dacă unești întrebarea biblică a autorului/subiectul cu răspunsul său/complementul, vei obține ideea de bază a pasajului. Despre această idee vei predica. Ea este ideea unificatoare a predicii tale. Fiecare parte a predicii tale, de la început până la sfârșit se va învârti în jurul *acestei* idei, fiindcă *această* idee este esența pasajului tău. Predicatorul nu creează ideea de bază a predicii biblice, ci o extrage din text. (Idea de bază a Psalmului 1: Căile lui Dumnezeu duc la înțelepciune și viață.)

4 ANALIZĂ PE TEXT: ANALIZEAZĂ IDEEA EXEGETICĂ 4 Cum pot să analizez ideea principală?

Acum că ai descoperit ideea principală, nu poți face decât patru lucruri: s-o reformulezi, s-o explici, s-o dovedești și s-o aplici. Analiza ideii de bază va impulsiona restul pregătirii tale. Pune patru întrebări de analiză. (Idea de bază a Psalmului 1: Căile lui Dumnezeu duc la înțelepciune și viață.)

– Reformulare: Chiar trebuie s-o reformulez? (Nu chiar.)

– Explicare: Ce înseamnă asta? Conceptul acesta sau parte din el are nevoie de explicație? (Explică concepte cheie precum: căile lui Dumnezeu, înțelepciune, viață.)

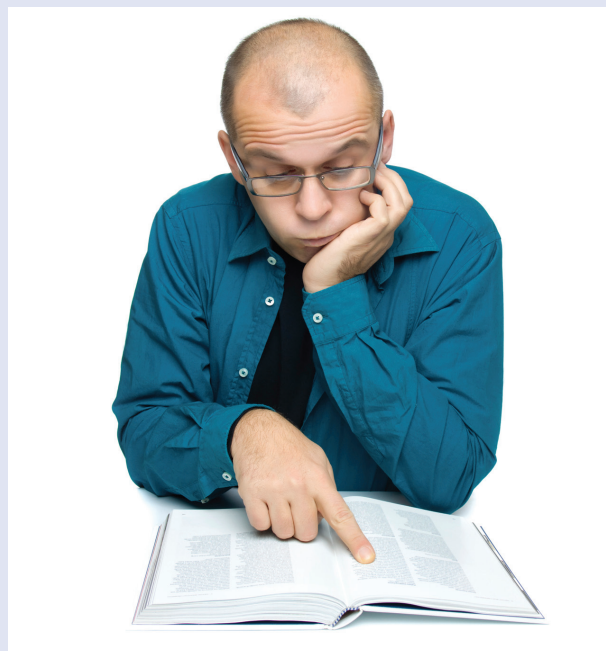
– Dovedire: Este ideea de bază adevărată? Pot să dovedesc că este adevărată? (Poți aduce exemple și mărturii prin care această idee s-a dovedit a fi adevărată? Este ea adevărată în toate cazurile? În trecut? În viitor?)

– Aplicare: În ce mod influențează lucrurile? (Dacă cineva este gata să aleagă calea lui Dumnezeu, cum o va face în mod practic? Cum va arăta lucrul acesta la locul de muncă? Acasă? În vremuri grele? În vremuri ușoare?)

Fiindcă vrem ca ascultătorii noștri să asculte de Cuvânt, vrem ca ei să-l împlinească. (Și ce-i cu asta?) Dar nu-l vor împlini, dacă nu-l cred. (Este adevărat?) Ba mai mult, nu-l vor crede dacă nu-l vor înțelege. (Ce înseamnă asta?)

Dacă înțeleg ideea, ei pot să o creadă și dacă pot să o creadă, pot să o și împlinească. Obiectivul nostru este să îndepărtăm piedicile care nu-i lasă să împlinească Cuvântul,

O predică bine structurată este unitară, ordonată și are continuitate.

Profită din plin de timpul tău de studiu

Ține cont de următoarele idei, profitând din plin de timpul tău de studiu pentru a-ți îmbunătăți resursele actuale.

1. Formează un grup de studiu pentru predică. Caută un grup de enoriași receptivi cărora le place să studieze Cuvântul lui Dumnezeu și întâlnește-te săptămânal cu ei. Lasă-i să te ajute. Pretinde-le să vină pregătiți să facă asta. Repartizează-le anumite sarcini. Cu toate că ei trebuie să-ți permită să ascuți cum vrea Dumnezeu să transmiți tu predica, fii deschis să ascuți cum îți vorbește Dumnezeu prin ei. Roagă-te pentru timpul petrecut împreună.

2. Plătește masa unui om instruit în Scripturi din zonă sau a unui păstor pensionat. Timp de un an de zile, în fiecare are miercuri dimineața, luam micul dejun cu un om instruit în Noul Testament de la mine din zonă și discutăm despre textul săptămânii din Efeseni. Eu îi cumpăram șunca și ouăle, iar el îmi spunea tot ce știa despre pasajul respectiv. S-a meritat să folosesc fondurile bisericii, fiindcă în felul acesta mi-am îmbunătățit predicarea și mi-am făcut un prieten de-o viață.

3. Studiază Cuvântul împreună cu alți tovarăși de slujbă. În loc să studiezi singur săptămână de săptămână, caută să studiezi Cuvântul cu prieteni de-ai tăi din aceeași breaslă care fac parte din biserică ce pun bază pe Cuvântul lui Dumnezeu. Ce-ar fi dacă câteva biserici de aceeași confesiune ar predica din același text în fiecare săptămână? Dar dacă acei păstori și-ar împărtăși unii altora propriile observații și cercetări o dată pe săptămână, făcând schimb de notițe, făcând schițe de predici sau împărtășind din opiniile lor? Pregătirea și evaluarea predicii muncind în echipă ar fi un salt uriaș înspre unitate și dărâmarea zidurilor și competițiilor care au dus la învrăjbirea bisericilor locale.

permițându-le să cunoască și să trăiască Scripturile în cuvânt și faptă.

5 IDEEA: FORMULEAZĂ IDEEA OMILETICĂ

Care este cea mai simplă cale de a formula ideea de bază?

Acum ești pregătit să o formulezi într-un mod clar și concis. Această reformulare succintă va fi ideea ta omiletică în 15 cuvinte sau mai puține. Ideea aceasta va fi simplă, convingătoare și memorabilă. Poate vei vrea să o exprimi într-un limbaj concret – limbaj cu care ascultătorii tăi sunt foarte obișnuiți.

Nu vei compromite adevărul textului, dar limbajul pe care-l vei folosi ca să descrii ideea trebuie să fie accesibilă tuturor. Ia în considerare următoarele întrebări:

- Cum pot să o enunț în auzul ascultătorilor?
- Poate fi percepută cu ușurință auzită doar o singură dată?
- Este afirmată printr-un limbaj pozitiv, nu negativ?
- Este ideea relevantă în cultura contemporană?
- Trebuie să renunț la abuzul de cuvinte religioase?

Vei avea nevoie de o propoziție în care să rezumi ideea de bază a textului și să o expui într-un mod în care ascultătorii să simtă că vorbești cu ei *despre ei*.

Îți este clară ideea în minte? Dacă te-ar trezi cineva pe neașteptate într-o sămbătă la miezul nopții, dacă te-ar scutura de umeri și te-ar întreba ce vrei să predici, ai fi în stare să te ridici în capul oaselor și să spui ideea de bază fără să ezități prea mult? Dacă știi ceea ce vrei să spui până să ajungi la amvon, ai șanse mari ca enoriașii să înțeleagă ce le spui când ești la amvon. (Psalmul 1: Ideea „Căile lui Dumnezeu duc la înțelepciune și viață” este concisă, dar în schimb ai putea spune: „Umblă așa și se va merita.”)

6 SCOPUL: STABILEȘTE SCOPUL PREDICII

Care este scopul?

Scopul este un termen foarte important în cadrul conducerii bisericii. Înțelegând rolul și scopul prediciei, vei da mai multă importanță transmiterii și auzirii ei.

Ține cont de următoarele întrebări:

- De ce predic eu asta?
- După ce voi termina de predicat, ce vor putea ascultătorii să facă?
- Ce principii, atitudini, fapte și valori ar trebui să se schimbe ca rezultat al auzirii acestei predicii?
- Întreabă-te de asemenea:
 - De ce a scris autorul acest pasaj?
 - Ce efect a vrut el să aibă acest pasaj asupra publicului inițial?
 - De ce a fost inclus pasajul acesta în Biblie?

Roagă-te pentru scopul prediciei tale, expunându-l luminii Duhului Sfânt, și discerne voia lui Dumnezeu cu privire la predica ta. Scopul acesta să devină ținta ta, care poate fi o învățătură nouă, o perspectivă proaspătă, o atitudine schimbată sau însușirea unei deprinderi.¹ Notează-ți ținta

într-un mod care asigură evaluarea ei, capacitându-te să-i determini succesul.

(Scopul Psalmului 1: Ascultătorii ar trebui convingși că umblarea în căile lui Dumnezeu nu este doar o decizie corectă, ci și cea mai înțeleaptă.)

7 FORMA: ALEGE FORMA PREDICII

Care este forma potrivită?

Există predici deductive și inductive. O predică deductivă expune ideea de bază la început; predica inductivă o expune la sfârșit. Predica deductivă spune de la început care este ținta prediciei; cea inductivă îi lasă pe ascultători să o descopere. O predică deductiv-inductivă plasează ideea de bază la mijlocul ei.

Ține cont de scopul declarat al prediciei:

1. Dacă scopul ei este să informeze, raportarea la text trebuie să fie expozitivă (deductivă).
2. Dacă scopul ei este să convingă, te raportezi la text în așa fel încât ascultătorii să ajungă la concluziile tale în termenii lor (inductivă).
3. Dacă scopul ei este să informeze și să convingă, vei folosi o metodă care să-l atragă pe ascultător (prin metoda inductivă), după care vei purcede la explicații (folosind metoda deductivă).

8 STRUCTURA: STABILEȘTE STRUCTURA PREDICII

Care este structura potrivită?

În această fază, ești în stare să scrii structura prediciei. Textul îți va da formă structurii. Scopul predicării expozitive este să expună textul. Ideea de bază este ideea principală; structura este de fapt bazată pe ceea ce spune autorul în text despre ideea principală (punctele prediciei).

O structură bună îl ajută pe ascultător să urmărească gândurile predicatorului și să urmărească cursivitatea predicatorului. O predică bine structurată este unitară, ordonată și are continuitate. Munca de structurare a prediciei are următoarele beneficii:

1. Sporește armonia prediciei fiindcă îl obligă pe predicator să o trateze ca pe un întreg, nu pe bucăți.
2. Cristalizează ordinea ideilor, astfel încât le vei putea transmite ascultătorilor în ordinea corespunzătoare.
3. Expune părți ale structurii care cer ilustrații adiționale pentru a dezvolta fiecare punct în mod corespunzător.

9 ILUSTRĂȚIILE: COMPLETEAZĂ STRUCTURA PREDICII

Cum pot ilustra?

Ilustrațiile adecvate (întâmplări, exemple, explicații, analogii, reformulări, citate, statistici și așa mai departe) ajută la consolidarea ideii de bază, oferindu-le ascultătorilor modalități concrete și tangibile de împlinire a Scripturii.

Ilustrațiile eficiente creează o conexiune între ideea scripturală și experiența personală a publicului. Ele atrag atenția și stârnesc emoțiile. Ele stabilesc proporția, arată grijă și stârnesc compasiune/simpatie.

Ilustrațiile trebuie să fie realiste, logice și credibile. Trebuie să fie autentice, permițându-i predicatorului să identifice

¹ Pentru o privire de ansamblu asupra scrierii scopului unei predici, vezi Haddon W. Robinson, *Biblical Preaching: The Development and Delivery of Expository Messages* [Predicarea biblică: Dezvoltarea și prezentarea mesajelor expozitive], Grand Rapids, Baker, 2001, p. 110.

prin ele nevoiele ascultătorilor, venind în sprijinul lor, nu dojenindu-i cu ele.

Ascultătorilor le place transparența, fiindcă cele mai bune întâmplări sunt cele personale, mai ales cele care nu fac din predicator eroul principal în toate privințele. Relatările de peste săptămână sunt cea mai bună și proaspătă sursă de inspirație. Și cu cât sunt mai personale, cu atât sunt mai eficiente.

Folosește ilustrații pentru a le arăta ascultătorilor tăi cum arată textul în realitate. Relatează exemple care-i țin numai ochi și urechi. Introdu în intrigă acțiunea biblică sănătoasă. Nu te rezuma doar la a le ține o prelegere, ci caută să illustrezi ceea ce spui.

10 SUPORT: PREGĂTEȘTE INTRODUCEREA ȘI CONCLUZIA.

Cum încep și cum termin predica?

Acum că știi încotro mergi și ce încerci să faci, scrie introducerea și concluzia. Ispita va fi întotdeauna să le scrii pe ele prima dată, dar așteaptă până ce știi ce vrei să introduci și să concluzionezi. Introducerea și concluzia sunt instrumente care servesc predicii, care la rândul ei servește textul. Ele deschid și închid cortina actului principal – expunerea textului biblic.

Există multe căi de expunere a unei concluzii adecvate, dar cea mai sigură cale este rezumarea corespunzătoare a predicii astfel încât ea să ajungă fără ocolișuri la inima ascultătorilor.

În introducere, ascultătorii decid dacă să asculte predica mai departe sau nu. Dacă introducerea este neclară, ascultătorul va fi confuz tot restul predicii. O introducere bună face apel la trei mădulare importante ale ascultătorului:

- urechi – atrăgând atenția și stârnind curiozitatea
- inimă – expunând nevoia și legând-o de ascultători.
- cap – introducând subiectul.

Concluzia pune capăt predicii, oferind enoriașilor o altă perspectivă, întregă și completă, asupra ideii de bază, ducând-o la bun sfârșit, subliniind pentru ultima oară adevărul proclamat de textul biblic. Există multe căi de expunere a unei concluzii adecvate, dar cea mai sigură cale este rezumarea corespunzătoare a predicii astfel încât ea să ajungă fără ocolișuri la inima ascultătorilor. Străduiește-te să închei înainte ca ascultătorii tăi să înceteze a te mai asculta.

11 MANUSCRISUL: SCRIE MANUSCRISUL PREDICII

Cum pot să scriu predica în întregime?

În această fază, mare parte din conținutul predicii tale e o structură punctată sau segmentată. Adună toate informațiile pe care le ai și scrie toată predica în propoziții și paragrafe complete. Acest proces de scriere te va ajuta nu numai să-ți

Străduiește-te să închei înainte ca ascultătorii tăi să înceteze a te mai asculta.

întregești predica pe hârtie, ci și să cugeți la fiecare concept în parte pe tot parcursul scrierii ei.

Eu obișnuiesc să-mi scriu predica într-un document Word, la distanță de un rând, cu fontul de 14. Când e timpul să introduc un nou paragraf, încep unul. Îmi introduc ilustrațiile. Trec pasajele biblice în roșu, iar citările directe (scrisori, e-mailuri, citate etc) în albastru.

Fiecare pagină îmi ia 5 minute ca să o prezint. Dacă vreau să vorbesc 30-35 de minute, trebuie să-mi păstrez manuscrisul între 7-8 pagini. Dacă am 10 sau mai multe pagini, predica mea va fi prea lungă.

Manuscrisul te obligă să ții cont de toate aspectele acestea. Disciplina de a-ți scrie predica pe hârtie te pregătește mai bine pentru prezentarea ei. Ea îți arată punctele tari și punctele slabe ale predicii și cât de pregătit ești să o expui.

12 EXERSAREA: REPETĂ-ȚI PREDICA

Cum pot repeta?

Deși îmi scriu predica cuvânt cu cuvânt, nu-mi iau manuscrisul cu mine la amvon. Citesc întregul manuscris de câteva ori, asigurându-mă că spun tot ce vrea Dumnezeu să spun. Sunt atent la tranzițiile neclare și neconvingătoare. Uneori, când mă pregătesc din timp, îmi pun manuscrisul deoparte o vreme și revin asupra lui când am mintea limpede. Pauza, apoi revenirea asupra celor scrise îmi dă o perspectivă nouă – care presupune uneori să șterg, alteori să adaug la cele scrise. Fac corecturile și citesc din nou manuscrisul.

Încerc să repet conținutul din memorie. Fiecare punct al predicii trebuie să fie o continuare firească a celei anterioare. De obicei, când nu-mi pot aminti ce urmează, înseamnă că există o eroare de logică în conținut, prin urmare trebuie să revizuiesc legătura dintre cele două puncte. Dacă pot să reduc predica la o serie de cuvinte-cheie sau ilustrații înseamnă că sunt pregătit să merg la amvon cu câteva notițe sau fără niciuna.

Conținutul pe care s-ar putea să-l omit din cauza lipsei notițelor, mi-l voi reaminti la *contactul* cu ascultătorii. De vreme ce marea majoritate a comunicării umane (cam 90%) este nonverbală (fără manuscris), cel mai bine este să minimizezi timpul petrecut la amvon uitându-te pe notițe sau citind din manuscris. Cu cât ai mai mult contact vizual, cu atât vei fi mai eficient. Limbajul trupului și felul în care vorbești sunt vitale pentru eficiența ta. Vezi ce vâd enoriașii tăi. Exersează-ți calitățile vocale.

Acesta este motivul pentru care nu mă duc cu manuscrisul la amvon. Nu pot fi eficient dacă nu-l pregătesc, fiindcă manuscrisul mă ajută să examinez fiecare gând. Dar, nu pot

Dacă știi ce vrei să spui înainte de a ajunge la amvon, șansele sunt mai mari ca enoriașii să știe ce spui atunci când ești la amvon.

fi eficient dacă iau manuscrisul cu mine la amvon, fiindcă trebuie să mă asociez cu enoriașii, ca unul care este alături de ei, călăuzindu-i prin intermediul cuvintelor unui Dumnezeu viu care le poate schimba viețile.

CONCLUZIE:

L-am auzit pe Chuck Swindoll vorbind în cadrul unui grup de păstori cărora le spunea că ultimul sunet pe care vrea să-l audă înainte să plece din lumea asta ca să-și întâlnească Mântuitorul este pocnetul capului său lovindu-se de amvon. El vrea să plece din lumea asta predicând Cuvântul! Îmi place zelul acesta.

Deși pregătirea și prezentarea predicii nu sunt sarcini ușoare și uneori e mult mai amuzant să gătești sau să lucrezi la proiecte de îmbunătățire a casei, însărcinarea de a predica și harul și puterea de a o îndeplini săptămână de săptămână este cea mai mare onoare de care-i poate face Dumnezeu parte unui păstor. Știu și înțeleg ce sacrificiu presupune pregătirea predicii cu măiestrie și autoritate. O fac și eu în fiecare săptămână la fel ca tine. E muncă grea.

Cu toate acestea, este o binecuvântare nemaipomenită să petreci timp, săptămânal, împărțându-te din cuvintele eterne, datorite prin inspirația Duhului Sfânt. E o adevărată satisfacție să petreci zile la rând ajutându-i pe oameni să cunoască un Dumnezeu care li se adresează inimilor lor în mod direct prin Cuvântul Său. Și pentru asta, El se folosește de păstori smeriți și pocăiți ca mine și ca tine. Încrederea pe care mi-o dă este mai mult decât suficientă. Prin puterea Lui, pot să predic de fiecare dată puțin mai bine decât ultima dată, la fel și tu.

Până când vom auzi pocnetul capetelor noastre izbindu-se de amvon.

Doug Green, doctor în slujire, pastor fondator, North Hills Church, Brea, California.

RESURSE BIBLIOGRAFICE:

Pentru un ghid cuprinzător de pregătire a unei predici, citește cărțile scrise de următorii autori. Ei mi-au îmbogățit mult cunoștințele în privința predicării.

Robinson, W. Haddon: *Biblical Preaching: The Development and Delivery of Expository Messages* [Predicarea biblică: Dezvoltarea și prezentarea mesajelor expozitive], ed. Baker, Grand Rapids, 2001.

Sunukjian R., Donald: *Invitation to Biblical Preaching: Proclaiming Truth With Clarity and Relevance* [Invitație la predicarea biblică: Proclamând Adevărul cu claritate și relevanță], Kregel Publications, Grand Rapids, 2007.

Chapell, Bryan: *Christ-Centered Preaching: Redeeming the Expository Sermon* [Predicarea centrată pe Cristos: Recuperarea predicii expozitive], ed. Baker, Grand Rapids, 2005.

NISIPURI MIȘCĂTOARE

» KIM VOGEL SAWYER

Popoarele lumii sunt în război, dar pentru Callie și Holden lupta se dă în propriile lor suflete.

După o pierdere devastatoare, doctorul Holden Winters își împietrește inima față de iubire și de Dumnezeu, pe Care, cândva, L-a slujit. Asistentă medicală în cadrul armatei, Callie Myers, vrea să învețe cât mai multe lucruri legate de medicină, pentru a putea îngriji oamenii din orașelul ei de munte, Shyler's Point, Arkansas. Doctorul Winters e dispus să o învețe, dar numai dacă nu îi vorbește despre Dumnezeul ei. Oare frumusețea idilică din Oahu îl va convinge pe Holden că Dumnezeu există? Sau grozăvia atacului din Pearl Harbor îi va adevăra lui Callie ce crede Holden:

Lui Dumnezeu nu Îi pasă?

284 p. • 14 x 20,5 cm • 30 lei

WWW.LIFEROMANIA.RO

CUM SĂ DESCOPERI SCOPUL DIVIN PENTRU VIAȚA TA ÎN TOIUL TRANZIȚIEI

de Kent Ingle

Fie că ești la începutul slujirii, fie că ești în etapa de tranziție, procesul poate fi unul anevoios. Iată șapte pași pe care orice slujitor înțelepț îi poate face și care îl vor călăuzi în noua etapă în care a intrat.

Rolul de slujitor presupune parcurgerea unor etape variate, fiecare dintre ele cu propriile-i cotituri și provocări. Indiferent care ar fi etapa în care te afli – fie că ești la începutul slujirii, fie că te afli într-o fază de tranziție – un lucru este cert: fiecare etapă este un proces.

Acest proces de slujire este înțesat de noi descoperiri despre sine și despre scopul divin care ți-a fost întipărit în ADN-ul dat de Dumnezeu. Parcursul poate fi unul anevoios, dar există șapte pași pe care orice slujitor înțelep îi poate face și care îl vor călăuzi în noua etapă în care a intrat. Acești pași îi vor dezvălui noi talente, daruri și abilități care îl vor ajuta să înainteze în acest periplu al slujirii în calitate de slujitor al bisericii. Nu contează cât timp durează ca un slujitor să descopere mai în profuzime scopul și planul lui Dumnezeu cu privire la el, dar tot trebuie să treacă printr-un proces ca să ajungă acolo.

1. Catalizatorul

La începutul oricărei povestiri există o intrigă ce pune toate personajele în mișcare. Acele intrigi sunt de fapt catalizatori care inițiază un proces ce te modelează în ființa care Dumnezeu te-a creat să fi – și să devii.

Această etapă este o invitație la a-ți recalibra și reorienta viața înspre o nouă direcție. În lucrarea de slujire, acești catalizatori vin adesea sub forma unor întreruperi de genul unui telefon neașteptat, a unei discuții sau a unui e-mail primit. Mai pot veni sub forma unui articol de știri sau a unui documentar pe o temă care ți-a răvășit duhul. Indiferent de ce gen ar fi, catalizatorul a stârnit o reacție în adâncul sufletului tău. Te-a făcut să vrei să întreprinzi ceva în privința aceea. Cu alte cuvinte, ceasul cu alarmă din sufletul tău a trezit scopul divin din tine!

Indiferent de tranzițiile din viața mea, fiecare dintre ele a început întotdeauna cu un catalizator rânduit de Dumnezeu care mi-a atras atenția și a inițiat procesul unei noi aventuri.

Dumnezeu se folosește de astfel de catalizatori ca să-ți atragă atenția, fiindcă El vrea să te călăuzească să faci ceva diferit. Poate că EL vrea să intri într-o nouă lucrare sau vrea să-ți îndrepte lucrarea în care ești implicat în acest moment înspre un domeniu neexplorat.

În viața mea de slujire, un astfel de moment hotărâtor s-a ivit în timpul slujirii mele ca păstor în suburbiile orașului Chicago. Am primit un telefon care a inițiat acest proces. Acest dialog unic m-a făcut să ajung până la urmă în învățământul superior. Vocea de la celălalt capăt al firului mi-a spus că numele meu a fost pomenit de comitetul însărcinat cu căutarea unui responsabil pentru funcția de decan universitar. Niciodată nu m-am gândit că voi slui la universitate, dar Dumnezeu avea un alt plan pentru mine. Indiferent de tranzițiile din viața mea, fiecare dintre ele a început întotdeauna cu un catalizator rânduit de Dumnezeu care mi-a atras atenția și a inițiat procesul unei noi aventuri.

2. Cugetarea

De îndată ce Dumnezeu stârnește o nouă aventură sau o direcție în planul Lui divin pentru tine, fă-ți timp să cugeți

la viața ta. Acesta este un pas esențial în confirmarea faptului că acest catalizator este de inspirație divină. În timpul acesta, reexaminează-ți experiențele de la locul de muncă și evenimentele sau conversațiile pe care le-ai avut cu familia, prietenii și mentorii tăi. De ce să faci asta? Deoarece cugetarea dezvăluie evenimente și momente care ajută la afirmarea catalizatorului care a pornit procesul noii faze de tranziție în slujirea ta. Pe măsură ce meditezi la trecut și ceri înțelepciune de la Dumnezeu, vei începe să observi ipostaze, circumstanțe și situații care-ți întăresc confirmarea și, în ultimă instanță, încrederea de a face un pas înainte în procesul inițiat de catalizator în sufletul tău. Rostul cugetării este să producă o confirmare pentru continuarea tranziției.

Ezitatea creează un sentiment de instabilitate, care produce frustrare în viața personală și profesională.

Când am ajuns la Southeastern University în funcția de rector, am trecut printr-un moment important care a confirmat noua direcție a călătoriei mele. Unul dintre vechii mei profesori a venit la mine și mi-a dat în dar o carte, care avea ca tematică funcțiile de conducere, precum și ceva neobișnuit: o foaie pe care o completasem la cursul lui în anii de studenție. Mi-a dat-o ca pe o confirmare a noii poziții de conducere pe care eram pe cale s-o accept. Deseori, Dumnezeu îi folosește pe oamenii din viața noastră ca să ne confirme noua direcție de slujire.

3. Decizia

Fără acest pas, tranziția în slujire este doar un alt gând de-al tău. Deși s-ar putea să nu ai toate răspunsurile, luarea unei decizii de a face ceva în privința chemării tale este vitală pentru împlinirea scopului lui Dumnezeu pentru viața ta și pentru parcurgerea etapei următoare din periplul vieții tale.

După cugetare, trebuie să accepți sau să refuzi chemarea. Momentul de cugetare te înzestreaază cu încredere pentru a da răspunsul potrivit. Dacă nu iei o decizie, procesul se împotmolește. Ezitarea creează un sentiment de instabilitate, care produce frustrare în viața personală și profesională. Singurul mod de a merge mai departe în acest punct este să decizi a merge fie într-o direcție, fie în alta.

Dacă nu aș fi luat decizia de a accepta noua direcție care se deschidea înaintea mea de a merge la Northwest în calitate de decan la universitate, întregul proces ar fi rămas la stadiul de idee simpatcă și nimic mai mult. Caută-L pe Dumnezeu și ia o decizie.

Până nu vei urma întocmai planul la care știi că te-a chemat Dumnezeu, vei tânji mereu după mai mult și niciodată nu vei fi mulțumit cu stadiul în care te găsești acum.

4. Confirmarea

După ce acționăm, putem obține confirmarea de a continua procesul de tranziție. Confirmarea vine adesea prin rugăciune. Alteori, vine printr-un sentiment de împlinire interioară sau prin cuvintele unei alte persoane. Este esențial ca în această fază să fii atent și deschis la îndemnul Duhului lui Dumnezeu.

Trebuie să fii conștient de faptul că nu orice succes este o confirmare și nu orice eșec este semnul că trebuie să renunți. Cere-I lui Dumnezeu să-ți dea înțelepciune să înțelegi voia Lui în tot acest proces.

Există câteva căi prin care confirmarea poate ajuta la întărirea direcției tale. Una dintre ele este relația cu oamenii-cheie, precum mentorii și alte persoane pe care le consideri îndrumători în viața ta. S-ar prea putea ca la un moment dat aceștia să facă pe neașteptate anumite comentarii care să se potrivească cu situația în care te afli. O altă cale poate fi pur și simplu prin a pune preț pe simțul realității. Cu alte cuvinte, decizia este cât se poate de logică și a face orice altceva ar fi total absurd. Uneori nu ne place simțul practic și începem să supra-spiritualizăm și să analizăm lucrurile în exces. Fii atent să nu cazi în extrema aceasta fiindcă ea va paraliza procesul de tranziție. Dumnezeu ți-a dat un creier cu care să gândești; folosește-l pentru a lua decizii bune.

Trebuie să fii conștient de faptul că nu orice succes este o confirmare și nu orice eșec este semnul că trebuie să renunți.

În copilăria mea pe care am petrecut-o în Bakersfield, California, păstorul meu din acea vreme a manifestat un interes deosebit față de mine. Mi-a spus că observase niște calități la mine și voia să mă sfătuiască în calitate de mentor o dată pe săptămână. Cu ani înainte ca păstorul să mă abordeze, am simțit crescând în mine dorința de a sluji, iar această oportunitate mi-a confirmat dorința care creștea deja în mine. Am știut precis că asta era chemarea mea. Uneori știi, fiindcă știi, pur și simplu.

5. Pregătirea

Pe măsură ce crești în îndeplinirea scopului pe care îl are Dumnezeu cu tine pe parcursul acestui proces de tranziție, străduiește-te să profiți de fiecare oportunitate de a crește și de a te pregăti pentru ceea ce urmează. Acest tip de perfecționare se realizează în multe feluri, adesea prin instruire formală sau experiență de viață în general. Fie că este vorba de educație

Deși s-ar putea să nu ai toate răspunsurile, luarea unei decizii de a face ceva în privința chemării tale este vitală pentru împlinirea scopului lui Dumnezeu pentru viața ta și pentru parcurgerea etapei următoare din periplul vieții tale.

academică sau de școala vieții – sau de o combinație între cele două – fii consecvent în pregătire.

Orice moment din viața ta fie te va împinge spre scopul tău divin, fie te va abate de la el. Decizia este a ta. Profită dinadins de fiecare ocazie de a te șlefui și de a-ți spori darurile și talentele. Dumnezeu va aduce situații și ocazii în viața ta ca să te ajute să devii un om excepțional așa cum a hotărât în planul Său. Acceptă provocările și procesul de modelare, fiindcă ele te vor pregăti negreșit pentru tot ce are Dumnezeu în plan pentru tine pe viitor.

În timpul cât păstorul din Bakersfield mă povățuia, m-am lovit și de lucruri plăcute, și mai puțin plăcute. Am văzut direct de la sursă problemele cu care se confruntă păstorii și, în acele momente, Dumnezeu m-a pregătit pentru cariera de slujire. Străduiește-te să crești și să înveți ca să fii pregătit pentru ceea ce îți stă înaintea.

6. Fă pasul hotărâtor

Deși ideea de a pași în necunoscut te poate speria, etapa de tranziție este singura cale care poate duce la realizarea ei. Riscul este un factor esențial în cultivarea sănătății și maturității tale conform scopului lui Dumnezeu, iar tranzițiile sunt oportunități perfecte de a dezvolta acea credință ce-și asumă riscul pe parcursul periplului tău. Până nu vei urma întocmai planul la care știi că te-a chemat Dumnezeu, vei tânji mereu după mai mult și niciodată nu vei fi mulțumit cu stadiul în care te găsești acum.

Ține minte că dacă nu faci pasul hotărâtor, atunci nu-ți pui credința în acțiune. Nu-i suficient să vorbești despre credință, ci s-o dovedești prin deciziile pe care le iei. Trebuie să-ți cultivi curajul de a urma calea care ți se așterne înaintea. Fă ca scopul pe care îl are Dumnezeu cu tine să prindă viață și pășește înainte cu curaj, încredere și convingerea că Dumnezeu a sădit dorința aceasta în tine.

Pot să-ți spun din proprie experiență că pasul hotărâtor poate fi intimidant. Știu asta fiindcă așa m-am simțit și eu prima oară când am preluat funcția de rector la SEU. Mi-a

Orice moment din viața ta fie te va împinge spre scopul tău divin, fie te va abate de la el.

luat mult să mă obișnuiesc cu responsabilitățile noii mele poziții în primele câteva luni. Universitatea fusese lipsită de rector timp de doi ani și avea nevoie de unele schimbări radicale în privința orientării ei. Cu toate acestea, pe măsură ce am cugetat la oportunitatea care mi s-a oferit și m-am hotărât să fac schimbarea pregătindu-mă pentru această poziție, lucrurile din viața mea au început să se așeze de la sine. Știu că Dumnezeu m-a adus în locul acesta și știu că El mă va călăuzi în continuare. El te va călăuzi și pe tine. Te-a condus până aici și nu te va lăsa în stadiul în care ești, fiindcă El vrea să progresezi. Așadar, ai credință și fă pasul hotărâtor!

7. Descoperirea

Cultivarea planului lui Dumnezeu cu viața ta și lucrurile noi pe care le descoperi pe parcurs fac parte dintr-un

proces nelimitat, chiar și după ce-ai acționat în consecință. Etapele de tranziție deschid porțile spre descoperirea de noi talente, daruri, pasiuni și abilități. Când te disciplinezi să-ți trăiești viața concentrându-te pe misiune – descoperind și maturizându-te prin cugetare și rugăciune – vei surprinde însemnătatea momentelor și experiențelor importante din etapa de tranziție. Lucrul acesta îți va da avânt în noul proces de dezvoltare în care ai intrat.

Propune-ți să trăiești cu scopul lui Dumnezeu în minte și cu determinarea de a influența lumea pentru slava Lui. Cu cât cultivi mai mult scopul lui Dumnezeu în viața ta și perfecționarea în domeniul conducerii, cu atât devii mai

Riscul este un factor esențial în cultivarea sănătății și maturității tale conform scopului lui Dumnezeu.

mult așa cum a plănuit Dumnezeu să fii. Abordează viața întotdeauna cu ochii larg deschiși la ceea ce Dumnezeu ar avea în plan pentru întregirea scopului Său cu privire la tine și niciodată nu vei rata ocaziile care vor apărea în noile etape de tranziție.

Indiferent de stadiul pe care-l parcurgi spre împlinirea scopului divin cu viața ta, am încredere că acești șapte pași te vor încuraja să progresezi. Fie ca ei să te împuternicească să mergi înainte cu claritate, încredere și convingere, astfel încât să poți lupta în misiunea ta.

Propune-ți cu tot dinadinsul să descoperi planul divin pentru viața ta. Cultivarea acestei intenții este cheia care sporește noi experiențe și oportunități în viața și cariera ta. Slujirea în poziții de conducere este un proces nesfârșit care nu va înceta să-ți îmbogățească preocupările pentru Împărăție conform planului și scopului desăvârșit a lui Dumnezeu.

Kent Ingle, rector la Southeastern University, Lakeland, Florida și autorul cărții *This Adventure Called Life: Discovering Your Divine Design* [Această aventură numită viață: descoperind scopul divin pentru viața ta]

Ca să afli mai multe informații despre Ken, accesează site-ul www.kentingle.com

RECOMPENSĂ FĂRĂ EGAL

» KAREN WITEMEYER

O profesoară fugară. Un vânător de recompense pe urma ei. Pot doi dușmani să învețe să aibă încredere unul în celălalt înainte să piardă amândoi ce le e mai drag? Stone Hammond e cel mai bun copoi din Texas. Niciodată nu se întoarce acasă cu mâinile goale. Când un investitor bogat din căile ferate îl angajează ca să îi găsească nepoata răpită, Stone acceptă cu nerăbdare.

Charlotte Atherton, fostă directoare la Academia Sullivan pentru Tineri Excepționali, va face tot posibilul să își țină protejării în siguranță, mai ales fetița orfană lăsată în grija ei. Charlotte îi promisese mamei lui Lily că o va ține la distanță pe fată de bunicul ei lipsit de scrupule, și nimic nu o va împiedica să se țină de cuvânt. Nici măcar chipeșul vânător de recompense, cu ochi surprinzător de sinceri, care e pe urmele lor.

Când domnișoara Atherton îi arată documentele care atestă faptul că ea este tutorele legal al lui Lily, Stone trebuie să își reevalueze părerea pe care fusese nevoit să și-o facă despre ea. Este ea o răufăcătoare sau o victimă?

Apoi, o amenințare nouă o silește pe Charlotte să își pună încrederea în bărbatul care fusese trimis să o distrugă. Stone jură să protejeze ceea ce căuta cândva să despartă. Ba mai mult, el este gata să pornească într-o misiune nouă: aceea de a-i câștiga inima lui Charlotte.

303 p. • 14 x 20,5 cm • 30 lei

WWW.LIFEROMANIA.RO

Concurenții la Jocurile Olimpice cunosc această afirmație înțeleaptă făcută de Henry Ford:

„Viața este o serie de experiențe, fiecare dintre ele făcându-ne mai puternici, chiar dacă este greu să realizăm asta. Fiindcă lumea a fost creată în așa fel încât să ne dezvolte caracterul; prin urmare trebuie să învățăm că obstacolele și suferințele pe care le îndurăm ne ajută să mergem înainte.”

Spre sfârșitul celui de-Al Doilea Război Mondial, o tânără de 23 de ani din Danemarca, Lisa Hartel, a ajuns să fie cunoscută drept cea mai bună călăreață din țara ei. În 1944, însărcinată fiind, s-a îmbolnăvit de poliomielită. În ciuda faptului că boala a lăsat-o aproape în totalitate paralizată, ea a născut o fetiță complet sănătoasă. Hotărâtă să lupte împotriva bolii și să participe din nou la competițiile de echitație, Hartel a început să exerseze.

La început abia își putea ridica o mână și contracta câțiva mușchi. După un timp, a început să meargă de-a bușilea. La opt luni de la aflarea diagnosticului de paralizie poliomielitică, umbla deja în cărje. Într-un final, a ajuns să încalce din nou pe cal. În ciuda paraliziei care-i afecta picioarele de la genunchi în jos, ea s-a concentrat să călărească și să exerseze fără avantajul mușchilor gambei.

Deși avea nevoie de ajutor ca să încalce și să descalece de pe cal, Hartel a concurat pentru Danemarca în Jocurile Olimpice din 1952, câștigând medalia de argint într-un sport dominat aproape în întregime de bărbați sănătoși.

Această ispravă este cu atât mai impresionantă dacă ținem cont că în competițiile sportive de dresaj ecvestru este nevoie de o interacțiune aproape perfectă între cal și călăreț. Comenzile călărețului se presupune că sunt invizibile – când un ghiont din genunchi, când un tras ușor de frâie. Competiția nu permite comenzile puternice și gălăgioase.

Hartel a continuat să călărească și la Jocurile Olimpice din 1956 a câștigat o altă medalie de argint.

Asemenea acestei olimpice, și tu poți să-ți transformi obstacolele în avantaje.

Voința umană nu este suficientă întotdeauna. Dar Isus ne asigură că „... la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință” (Matei 19:26). Indiferent cu ce te confrunți și indiferent ce te-a chemat Dumnezeu să faci, ai încredere că El te va ajuta să depășești orice obstacol și să obții victoria.

Victor M. Parachin, slujitor ordinar și autor din Tulsa, Oklahoma

PREDICAREA

de James T. Bradford

In cartea ei, *When God is Silent* [Când Dumnezeu tace], cunoscuta evanghelistă și autoare, Barbara Brown Taylor, redă o conversație foarte stranie din sânul familiei sale:

„Sora mea Kate, care – la fel ca mine – nu a crescut în biserică, a început să meargă la biserică după nașterea fiului ei, Will. Încercând să-mi ascund încântarea, dar dornică să vorbesc cu ea despre asta, într-o bună zi am întreat-o la ce slujbă a participat.

– La niciuna, mi-a zis ea. Mergem numai la Școala Duminicală, după care ne întoarcem acasă.

Când am întreat-o de ce, mi-a povestit că la început mergea la biserică și stătea acolo duminică de duminică ascultându-l pe predicator vărsându-și năduful asupra dușmanului lui Dumnezeu din săptămâna aceea – alcoolul, loteria... Moș Nicolae – până când s-a simțit bătută cu bățul.

– Într-o bună zi, zicea ea, m-am ridicat în toiul predicării, am acoperit urechiușele lui Will cu mâinile și am ieșit cu el afară din biserică. Acum nu mai mergem decât la Școala Duminicală și suntem mult mai fericiți.

Multe lucruri sunt în joc în timp ce predicăm, printre care și destinele eterne ale oamenilor. Datoria noastră ca predicatori este să interpretăm în mod holistic atât textul, cât și publicul. În felul acesta facem loc predicării profetice și, fără îndoială, a celei îndreptate împotriva păcatului. Dar ca predica să fie dătătoare de viață și transformatoare, trebuie să ne străduim mai mult decât să-i lăsăm pe ascultători cu impresia că i-am bătut cu băta sau că i-am scăpat de belea.

Care a fost perspectiva lui Pavel asupra predicării eficiente? „Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Cristos și pe El răstignit. ... pentru ca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea omenească, ci pe puterea lui Dumnezeu” (1 Corinteni 2:2,5). Probabil că Pavel nu a fost cel mai talentat orator, după părerea criticilor săi care nu pregetau să scoată în evidență lucrul acesta. Dar el a afirmat că predicarea centrată pe „Isus Cristos și pe El răstignit” pune oamenii în postura de a se întâlni cu Însuși Dumnezeu Cel viu.

Predicarea începe cu „Isus Cristos” – cine este El, legea Împărăției Lui și cine suntem noi în El. Winston Churchill avea o viziune proprie despre gloria Imperiului Britanic. Cu toate acestea, la începutul celui De-al Doilea Război Mondial, niciun cetățean britanic nu împărțea o astfel de viziune a grandorii. Toți englezii erau descurajați, demoralizați și extrem de nepregătiți de luptă. Însă, conducerea plină de

curaj a lui Churchill și cuvântările sale ambițioase i-au făcut pe englezi să izbutescă aparent în ciuda sortilor potrivnici.

Cum a reușit să facă asta? Conform unui filosof din Oxford, Isaiah Berlin, Churchill a idealizat poporul englez „cu o asemenea intensitate că până la urmă acesta ...a început să se vadă așa cum îl vedea el.” Făcând asta, el „a transformat lașii în eroi.” Aceasta este misiunea predicării.

Noi proclamăm o Împărăție a cărui Împărat Suprem este Cristos. Prin El, noi nu mai suntem din lumea aceasta, ci suntem cetățeni ai acelei Împărății care va veni. Când oamenii vor începe să se vadă așa cum îi vede Cristos, lașii vor deveni oameni curajoși.

Dar povestea nu se termină aici. Dușmanul este real, păcatul are putere, iar obiceiurile sunt încăpățanate. Unele lucruri din viața noastră trebuie să moară, ca să putem deveni liberi. În consecință, predicăm despre „Isus Cristos și El răstignit.” Indiferent că subiectul zilei este zeciuiala, puritatea sexuală, rugăciunea, căsnicia, ascultarea sau Marea Trinitate, predicarea însoțită de Duhul Sfânt trebuie să ne ducă în ultimă instanță la Împărat și la crucea Lui.

La începutul carierei mele de predicator, am simțit o nevoie atât de presantă de a fi relevant încât am început să mă concentrez înainte de toate asupra principiilor practice și a performanței umane prin proprie voință. În acest proces, am pierdut din vedere Evanghelia. Într-o bună zi, am simțit cum Duhul Sfânt mă condamna că predicasem luni întregi fără să menționez crucea lui Cristos – măcar o dată. Și totuși, „Cristos cel răstignit”, prin Înviere, este sursa izvorului nesecat de transformare durabilă a vieții, nu talentul meu de orator.

Fie ca Domnul să ne ajute să împărțim Cuvântul Lui cu dăruire și să predicăm cu excelență, fără să pierdem din vedere simplitatea lui Isus, umilința crucii și puterea Duhului Sfânt, „pentru ca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu” (1 Corinteni 2:5).

James T. Bradford, doctor în teologie, secretar general al Consiliului General al Adunărilor lui Dumnezeu, Springfield, Missouri.

Cum să declanșezi potențialul tinerilor slujitori

de Alan Pastian

Poți stabili un parteneriat mai bun între generații făcând următoarele patru lucruri:
Nu vă mai bateți joc de generația milenară! Iată c-am spus-o și pe asta!

Oamenii îi acuză pe mileniali că sunt niște papă-lapte, maniaci, ultra-sensibili și smiorcăiți. Generația mai în vârstă îi consideră pe tinerii de douăzeci și ceva de ani leneși, narcisiști și plini de drepturi.

Evident că nici generația vârstnică n-a scăpat de ridiculizare. Milenialii au tendința să-i considere pe cei mai în vârstă decât ei inaccesibili, incapabili să asculte, rigizi și critici. Dumnezeu vrea un parteneriat trainic între tineri și bătrâni.

Din nefericire, mulți slujitori în vârstă bine intenționați nu știu cum să valorifice energia generației milenare și să descătușeze potențialul în acești tineri slujitori.

Una dintre cele mai mari tragedii din Biblie iscate între generații are loc după moartea lui Solomon, pe vremea când fiul său, Roboam, se pregătea să preia Împărăția. Venise vremea să conducă, să inspire și să fie un om cu principii și prezență de spirit pentru a uni națiunea sub noua putere politică. El îi consultă pe bătrânii consilieri ai tatălui său Solomon și ai bunicului său, David. Dar, în ultimă instanță, el nu profită de sfatul lor. În 1 Împărați 12:8 aflăm că „Roboam a lăsat sfatul pe care i-l dădeau bătrânii și s-a sfătuit cu tinerii care crescuseră cu el și cari erau împrejurul lui.”

Tânărul împărat, atribuindu-și rolul de conducător, pe punctul de a conduce următoarea generație spre victorie, alege să disprețuiască sfatul celor bătrâni. Alegerea lui a dus la dezbinarea împărăției. Dacă citești mai departe, vei afla că generația vârstnică s-a rupt de ei, iar tinerii n-au făcut decât să se felicite pentru asta. Națiunea nu s-a mai unit niciodată după aceea.

Lipsa unui acord între generații provoacă frustrări, descurajări și lipsă de unitate. Neînțelegerea poate totodată să stârnească resentimente față de biserică. Așadar, cum putem stabili o colaborare mai bună între generații?

Cultivă mentoratul invers

Milenialii cresc într-o vreme în care accesul la informații nu are precedent în istorie. Întreabă-i despre valorile lor și ce părere au despre problemele culturale și nu te da de ceasul morții când auzi că perspectivele lor diferă de ale tale.

Milenialii sunt experți în peisajul cultural. Încearcă să aduni informații de la ei și să le folosești pentru a realiza predici, sesiuni de discuții despre viața comunității și pentru a examina noi idei privind modul cum ar putea și ar trebui să funcționeze lucrurile.

În tinerețe, David i-a spus lui Saul că armura bătrânului rege nu funcționa pentru bătăliile sale (1 Samuel 17:39). Sunt convins că niciodată nu i-a trecut lui Saul prin minte că o praștie ar putea înfrânge o armată. Saul a fost inițiat în „Praștia 101”¹ și poate că ar trebui să fim și noi.

Lasă-i pe tinerii bărbați și femei din mijlocul tău să-și încerce armura să vezi ce pot face cu ea. Când pun la îndoială armura ta, lasă-i să-și ia praștia în primire. S-ar putea ca ei să fie liderii după care așteptai.

Mulți slujitori în vârstă bine intenționați nu știu cum să valorifice energia generației milenare și să descătușeze potențialul în acești tineri slujitori.

¹ Autorul face referire la „Slingshot 101”, al unsprezecelea episod din Angry Birds Toons (n.trd)

Dă-le voie să eșueze

Milenialii vor eșua. Ei nu au experiența vieții ori maturitatea generației mai în vârstă. Dar e o greșeală din partea slujitorilor mai în vârstă să refuze să-i implice pe cei din generația milenară în slujire și să-i însărcineze doar cu treburi sociale până se dau pe brazdă.

Milenialii vor să provoace o schimbare acum și să aștepte ani de zile ca să aibă șansa să slujească presupune o răbdare incredibilă. Din păcate, unii mileniali nu vor mai fi prin preajmă.

Prin urmare, dă-le voie să participe la masa tratativelor. Dacă greșesc, dă-le voie să învețe din greșelile lor și ajută-i să se ridice și s-o ia de la capăt. Străduiește-te să nu fii dezaprobat, ci mai degrabă preocupat de maturizarea lor.

Stârnește-le pasiunea pentru misiune

Milenialii nu sunt interesați în a urca pe scara socială, cât a provoca o schimbare. Dă-le mai degrabă o chemare decât o carieră. Dă-le un scop pe care să-l urmărească, nu punerea la punct al portofoliului personal.

Cauza este importantă. Împletește compasiunea cu dreptatea în munca lor de fiecare zi. Caută oportunități creative de a intra în parteneriat cu organizațiile de misiune.

Lipsa unui acord între generații provoacă frustrări, descurajări și lipsă de unitate.

Pune-i pe mileniali să susțină campanii de sensibilizare a publicului pentru proiectele tale globale. Inspiră-i pe mileniali să vină în întâmpinarea nevoilor din comunitate (să împartă rechizite școlare, să doneze mâncare etc). Poate că eforturile acestea sunt costisitoare, dar în felul acesta dai o șansă bisericii tale să fie văzută și auzită.

Dă-le motive să rămână alături de tine pe termen lung

În ultimii ani, unii i-au criticat pe mileniali că sar de la o slujbă la alta. Fii liderul pe care ei să nu-și dorească să-l părăsească vreodată. Începe prin a le fi un exemplu; milenialii

au nevoie de un model în care să poată avea încredere. Multe modele de urmat printre care părinți, politicieni, mentori spirituali, antrenori și creatori de divertisment i-au dezamăgit. Alege să fii unul dintre aceia puțini pe care aceștia să-i admire.

Slujitorii tineri tânjesc după mentorare și ucenicie. Așadar, oferă-le acest lucru în contextul în care slujești. Organizează un grup de mentorare cu tinerii din personalul tău cu care să te întâlnești o dată pe lună la cafenea. Dă-le posibilitatea să vorbească despre orice vor ei (fie că sunt chestiuni legate de muncă, fie că sunt de altă natură). Creează o atmosferă familială între cei pe care îi conduci, organizând cine la care să nu le permiți să vorbească despre muncă. Fii un tată sau o mamă pentru tinerii slujitori care provin dintr-o generație fără de mamă și fără de tată; la urma urmei, s-ar putea să aibă deja o grămadă de instructori (1 Corinteni 4:15). Nu fi nemulțumit că nu sunt ce-ai vrea tu să fie, dar fii tu omul care

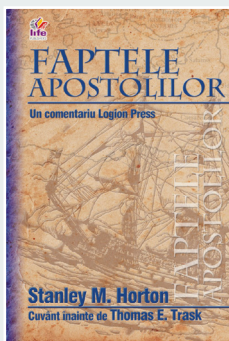
E o greșeală din partea slujitorilor mai în vârstă să refuze să-i implice pe cei din generația milenară în slujire, însărcinându-i doar cu treburi lumești până se dau pe brazdă.

se așteaptă ei să fii.

În considerare cuvintele din Psalmul 145:4-6: „Fiecare neam de om să laude lucrările Tale și să vestească isprăvile Tale cele mari! Voi spune strălucirea slăvită a măreției Tale și voi cânta minunile Tale. Oamenii vor vorbi de puterea Ta cea înfricoșată și eu voi povesti mărima Ta.”

Hai să le spunem milenialilor cine este Dumnezeu și cine pot fi ei în Cristos. Hai să refuzăm a-i mai desconsidera pe acești tineri bărbați și femei și să-i aducem în cercurile noastre de influență, lucrând împreună cu ei pentru a-i ajuta să devină următoarea generație care să conducă lumea mai aproape de Isus.

Alan Pastian este pastor în cadrul campusului River Valley Church din Woodbury, Minnesota.

FAPTELE APOSTOLILOR

» STANLEY M. HORTON

Isus le-a spus urmașilor săi: „Ci voi veți primi o putere, când se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori . . . până la marginile pământului.” Cartea Faptele apostolilor consemnează împlinirea promisiunii și a poruncii Sale: Duhul Sfânt a lucrat prin viețile credincioșilor ca să aducă creștere Bisericii, ca să dărâme barierele din calea Evangheliei, și să ducă mesajul lui Hristos până în inima Imperiului Roman.

439 p. • 14 x 20,5 cm • 40 lei

CE SĂ FACI CÂND BISERICA TA E ÎN CRIZĂ FINANCIARĂ

de Patrick Grach

Iată câteva măsuri necesare pentru momentele în care biserica se confruntă cu probleme financiare:

Banii imprimă ritmul viziunii. Așadar, cum ar trebui să acționăm când crizele financiare ne afectează viziunea?

Nu-mi place să spun lucrul acesta, dar banii sunt combustibilul necesar care ajută la îndeplinirea viziunii. Fără oameni și fără bani, nu numai că mi s-a părut dificil să începem noua biserică, ci de-a dreptul imposibil. De fapt, în prima duminică în care am predicat despre dărnici, suma totală a colectei a fost zero. Ca să vezi câtă descurajare pe mine!

Resursele financiare nu sunt chestiuni care n-au legătură cu domeniul spiritual; ele sunt vitale pentru sănătatea bisericii.

De la bun început, ne-am confruntat cu provocări și crize financiare și am descoperit că obstacolele de natură financiară din biserică sunt direct proporționale cu participarea membrilor la biserică – veniturile din dărniciile săptămânale și cheltuieli variind de la \$1000, \$2000, \$5000 până la \$10.000. Astfel de perioade ne silesc să ne maturizăm în calitate de păstori, dar și de ispravnici ai resurselor financiare.

Resursele financiare nu sunt chestiuni care n-au legătură cu domeniul spiritual; ele sunt vitale pentru sănătatea bisericii. Provocările financiare ne învață, ne maturizează și ne modelează spiritual mai mult decât majoritatea celorlalte probleme ale bisericii.

Iată câteva măsuri pe care le-ai putea lua când biserica se confruntă cu probleme financiare:

Dă-te pe tine exemplu

Primul pas pe care-l fac când ne confruntăm cu probleme financiare în biserică este să-mi cercetez inima, atitudinea, deciziile pastorale și modul în care-mi administrez resursele personale. În calitate de slujitori, trebuie să vedem dacă inimile noastre sunt sincere înaintea lui Dumnezeu și dacă nu există vreun păcat în viața noastră care sabotează purtarea de grijă a lui Dumnezeu față de biserică. Apoi, trebuie să ne evaluăm atitudinea pe care o avem față de resursele financiare: *Sunt lacom sau prea chelțuitor?* Așa cum este conducătorul, așa este și biserica.

Supunerea noastră în domeniul misiunii și ajutorării altora ne-a deschis calea pentru a ieși din problemele financiare.

Totodată trebuie să ne evaluăm propria supunere față de Cuvântul lui Dumnezeu în ce privește resursele financiare. *Sunt eu credincios când trebuie să mă sacrific pentru a dăru?* *Îmi pasă mie de cei săraci? Sunt eu un bun ispravnic al resurselor?* Este foarte important ca noi să fim sănătoși din punct de vedere financiar pentru a putea exercita o conducere financiară sănătoasă. Trebuie să trăim pe măsura posibilităților și să ne descurcăm cu mai puțin ca să dăruim mai mult.

În cele din urmă, îi putem invita pe alții să ne urmeze exemplul, începând cu cei din bordul de conducere sau comitetul bisericii. E important să ne asigurăm că tovarășii noștri de slujbă se sacrifică și ei pentru a dăru. Dacă tu dăruiești, dar bordul de conducere sau comitetul nu, cum te poți aștepta în mod rezonabil ca restul bisericii să-ți calce pe urme? Lucrul acesta se aplică în toate campaniile sau acțiunile de dărnici.

Cere-le tovarășilor tăi de slujbă să se sacrifice și să dăruiască mai întâi. Dărniciile lor va da tonul celorlalți membri din biserică. Când întâmpinați probleme financiare, evaluează dărniciile celor din comitet, motivează-i să dăruiască și cere-le să se sacrifice.

Predică despre dărnici

Trebuie să evaluăm cât de regulat și de eficient comunicăm *de ce, ce și cum* dăruim lui Dumnezeu în și prin biserica locală.

Estimează cât de des vorbești despre dărnici cu membrii bisericii la slujbele de la sfârșitul săptămânii sau prin intermediul mijloacelor de comunicare digitale, inclusiv pe platformele sociale. Oferă-le explicațiile sub formă de învățătură și sărbătorește momentul pentru a încuraja oamenii care se întrebă „de ce” trebuie să dăruiască. Predică

Provocările financiare ne învață, ne maturizează și ne modelează spiritual mai mult decât majoritatea celorlalte probleme ale bisericii.

despre principiile și tiparul dărnicii și isprăvniciei cel puțin de câteva ori pe an, mai ales atunci când **nu** vă confrunțați cu probleme financiare în biserică.

Noi trebuie să fim sănătoși din punct de vedere financiar pentru a putea exercita o conducere financiară sănătoasă.

Dacă nu oferim o învățătură clară și exhaustivă despre dărnicie, cum ne putem aștepta ca oamenii să dăruiască?

Fii atent la metode

Dacă primele măsuri nu rezolvă criza, ne examinăm sistemele și metodologiile interne privind resursele financiare. Dacă nu administrăm bine resursele financiare ale bisericii, cum ne putem aștepta ca Dumnezeu să ne încredințeze mai multe resurse?

Dacă nu oferim o învățătură clară și exhaustivă despre dărnicie, cum ne putem aștepta ca oamenii să dăruiască?

Trebuie să ne asigurăm că sistemul nostru financiar dispune de mijloace transparente și preventive. Încrederea nu este un control intern. Principiul primordial în stabilirea măsurilor de siguranță este să te asiguri că nu acorzi responsabilitatea finanțelor unei singure persoane care să aibă simultan acces la mai multe etape ale procesului financiar (spre exemplu, să fie contabil și casier în același timp, să scrie și să semneze cecuri sau să aibă acces la cardul de credit și totodată la verificarea extraselor privind tranzacțiile efectuate cu cartea de credit). Evaluează-ți sistemele financiare și stabilește măsuri preventive pentru fiecare în parte, fie că este vorba despre dările de seamă, conturile de credit, dărnicie, luarea deciziilor privind plățile sau despre procedurile contabile.

Noi ne evaluăm bugetul de venituri și cheltuieli ca să ne asigurăm că ele susțin viziunea noastră, fiind cu băgare de seamă să nu irosim sau să abuzăm de fondurile care au ca scop înaintarea Împărăției. Iată trei principii financiare de care să ții cont:

Trebuie să cârmuiești având viziune. Stabilește din timp cum vei folosi resursele pentru susținerea viziunii. Viziunea ta depășește resursele tale? Dacă nu, banii susțin viziunea.

Calcularea bugetului înseamnă a profeta în cifre. Tu proiectezi cu bani ce aștepti să se întâmple în următorul an fiscal. Nu-ți irosi sămânța. Fermierii își folosesc recolta în trei

Dacă tu dăruiești, dar bordul de conducere sau comitetul nu, cum te poți aștepta în mod rezonabil ca restul bisericii să-ți calce pe urme?

moduri: vând o parte ca să-și câștige traiul (cheltuielile de slujire și de ucenicie); altă parte o consumă (salariile); iar altă parte din recoltă o păstrează pentru sezonul de însămânțare

(marketing, misiune, grupuri de studiu și acțiuni care produc roade pe viitor). Așadar, nu-ți consuma toată sămânța. Cu cât investești mai mult, cu atât vei recolta mai mult anul viitor.

Metoda contează. Fă-ți timp să evaluezi fiecare aspect financiar al bisericii. Care este procesul pentru luarea deciziilor financiare? Este eficient și de ajutor în înaintarea viziunii bisericii? Există aspecte în care bugetul e irosit sau lipsit de efect?

Regula noastră este să subvenționăm doar acțiunile care produc roade. După aceea, renunțăm de bunăvoie la cheltuielile inutile și neproductive. Evaluează cheltuielile operaționale și identifică aspectele în care trebuie să reduci din cheltuieli.

Pune accent pe misiune

Fii cu băgare de seamă când este vorba despre dărnicie privind misiunea și ajutorarea altora. Chiar și atunci când biserica noastră se confruntă cu mari crize financiare, niciodată nu tăiem dărnicia pentru misiune sau cheltuielile de misiune. Dimpotrivă, în momente ca acelea, dăruim mai mult sau trimitem daruri mai substanțiale. Supunerea noastră în domeniul misiunii și ajutorării altora ne-a deschis calea pentru a ieși din problemele financiare.

Trebuie să evaluăm cât de regulat și de eficient comunicăm de ce, ce și cum dăruim lui Dumnezeu în și prin biserică locală.

În nevoi financiare, răspândește o viziune și spune-le oamenilor cum pot dăruia pentru cauza lui Cristos prin intermediul bisericii locale. Pe cât posibil, evită să le ceri oamenilor să dăruiască pentru cei nevoiași stimulându-i emoțional. Invită-i să dăruiască pentru viziune, stimulându-i la ascultare reală și creștere spirituală.

Dacă aceste măsuri nu rezolvă criza financiară, în ultimă instanță aduc problema înaintea bisericii, explicându-le situația cu sinceritate și smerenie – motivul crizei și ce trebuie să facem ca să ieșim cât mai bine putem din ea și, totodată, de ce le cerem să acționeze ca atare. De vreme ce situațiile acestea sunt rare, enoriașii au fost generoși și gata să dea mai mult decât trebuia ca să ajute biserica să iasă din criza financiară.

Dacă nu administrăm bine resursele financiare ale bisericii, cum ne putem aștepta ca Dumnezeu să ne încredințeze mai multe resurse?

Biserica locală este locul cel mai nimerit în care să investești banii câștigați cu trudă, nu doar din simplă ascultare, ci și fiindcă ea este unealta prin care Evanghelia lui Isus Cristos este răspândită, făcând posibilă lărgirea Împărăției lui Dumnezeu.

Patrick Grach este fondatorul și pastorul principal al Lifehouse Church (AG) din Hagerstown, Maryland.

SLUJITORI – INVESTIND ÎN VIITORII SLUJITORI

de H. Maurice Lednicky

În cele ce urmează, ne vom uita la ucenicii și conducătorii spirituali din Noul Testament. Cuvântul lui Dumnezeu este sursa noastră de inspirație și dacă-l vom studia cu atenție, vom găsi exemple remarcabile care pot fi aplicate în cultura bisericii contemporane. În acest articol se va pune accentul pe ucenicizarea viitorilor slujitori în slujba lui Cristos. În cele ce urmează, voi împărtăși cinci aspecte care privesc creșterea spirituală progresivă și rolul specific pe care îl are biserica locală. În calitate de slujitor spiritual, ai o misiune strategică de îndeplinit pentru a păstra dinamica Bisericii în viitor și anume, să te investești în viețile viitorilor slujitori care umblă pe urma pașilor tăi. Dumnezeu ți-a dat acest privilegiu special și sacru!

UCENICII ȘI APOSTOLII NOULUI TESTAMENT

Isus i-a ales personal pe cei doisprezece ucenici ai Săi. El a fost mentorul lor, care i-a învățat cum să predice vestea bună după înălțarea Sa la cer.

1. „Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni” (Matei 4:19).
2. „Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi” (Ioan 15:16).
3. „Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și eu pe voi” (Ioan 20:21).
4. „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură” (Marcu 16:15).
5. „Ci veți primi o putere, când se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria și până la marginile pământului” (Fapte 1:8).

Nu există nicio îndoială în privința intenției Domnului. El știa că zilele Sale pe pământ erau numărare. Dacă mesajul acesta de iertare, mântuire și restaurare trebuia să fie vestit în „Ierusalim, Iudea, Samaria și până la marginile pământului” (Fapte 1:8), atunci numai ucenicii pe care i-a ales El puteau să o facă. Aceasta este una dintre cele mai directe și prolifiche porunci din Scriptură. Scopul poruncii era să distrugă barierele impuse de (1) religie, (2) cultură, (3) limbă, (4) etnie și (5) politică. Pe scurt, Isus a murit ca TOȚI oamenii să se poată împăca cu Dumnezeu prin jertfa Lui. Adevărul glorios al împăcării omului cu Dumnezeu Creator trebuie să fie singura preocupare majoră a celor aleși de El ca să ducă mesajul Său.

Convertirea dramatică și „chemarea” lui Saul din Tars (apostolul Pavel mai târziu) nu lasă loc de speculații privind planul pe care-L avea Dumnezeu cu viața lui (Fapte 9:1-22). Noul fariseu convertit (1) a scris aproape jumătate din Noul Testament, relatând descoperirile pe care i le-a făcut Duhul Sfânt, (2) a plantat biserici în toată Asia și Europa, (3) a ajuns în închisoarea din Roma și (4), în cele din urmă, a murit pentru credința sa. Marea lui satisfacție, nu motiv de mândrie sau îngâmfare, era faptul că prin Cristos și de dragul Lui putea să țină piept tuturor necazurilor și persecuțiilor (Filipeni 4:10-13). Chemarea lui era atât de intensă încât toate celelalte lucruri păleau în comparație cu hotărârea lui de a „lupta lupta cea bună (fără compromisuri), de a isprăvi alergarea (cu stăruință) și de a păzi credința (cu statornicie) până la capăt” (2 Timotei 4:6-8, sublinierile autorului).

Din istoria Bisericii Primare aflăm că toți apostolii (în afară de preaiubitul Ioan) au fost condamnați la moarte pentru credința lor. Motivul devotamentului lor era dragostea pentru Stăpân – Isus se investise personal în viețile lor. Pentru ei nu mai exista cale de întoarcere.

Pentru vremurile noastre, Pavel scoate în evidență darurile spirituale împărțite Bisericii în sfera slujirii spirituale: „Și El a dat pe unii **apostoli**; pe alții **prooroci**; pe alții **evangheliști**; pe alții, **păstori** și **învățători**, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Cristos” (Efeseni 4:11-12). Fii sigur că apostolul nu a enumerat aici o listă cu ranguri și poziții oficiale, ci mai degrabă roluri de slujire/misiune care aveau ca scop îndeplinirea Marii Trimiteri a lui Cristos.

Chemarea lui Dumnezeu este un privilegiu sacru. Asta nu înseamnă că un slujitor predică până când apar probleme sau când i se pune la dispoziție o funcție mai bună. Nu ar trebui să existe un plan alternativ în caz că slujirea nu funcționează pe măsura așteptărilor. Pe vremea când eram încă predicator tânăr, am auzit un slujitor foarte cunoscut spunând: „Dacă nu știi să faci altceva decât să predici, atunci ar trebui să predici.” La început, afirmația lui mi s-a părut ciudată, chiar firească. Acum înțeleg că el sublinia seriozitatea chemării lui Dumnezeu. Predicarea nu este o profesie pe care o alegi pe baza personalității și aptitudinilor tale. Dacă Dumnezeu veșnic te-a ales să proclami Adevărul veșnic, nici măcar să nu te gândești la o altă cale sau opțiune.

„Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela, despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor? Și cum vor propovădui, dacă nu sunt trimiși? După cum este scris: «Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia!» (Romani 10:14-15)

SLUJITORI CREDINCIOȘI ÎN BISERICA LOCALĂ ROLUL BISERICII LOCALE ÎN INSTRUIREA SLUJITORILOR

1. Biserica locală oferă *comunitate*.
2. Biserica locală oferă *continuitate*.
3. Biserica locală oferă *instruire de bază* viitorilor slujitori.
4. Biserica locală confirmă „*chemarea*” și „*darul slujirii*”.

Slujba de păstor (cioban) nu înseamnă ca un singur om să poarte responsabilitatea întregii lucrări. Cu alte cuvinte, adunarea locală nu este un teatru unde unii interpretează un rol, iar alții sunt doar spectatori. Slujitorul are însărcinarea de a-i echipa pe sfinți pentru slujire (Efeseni 4:12). Enoriașii nu stau pur și simplu și așteaptă să primească binecuvântarea lui Dumnezeu.

Ca o completare, cuvântul păstor apare doar o singură dată în Noul Testament (Efeseni 4:11), iar în Vechiul Testament doar în cartea Ieremia, unde profetul îl menționează de opt ori.

Totodată, interesant este faptul că singura mențiune din Noul Testament al termenului păstor în accepțiune actuală (om care trăiește îngrijind de oi) apare în contextul nașterii lui Cristos (Luca 2:8, 15, 18, 20). În toate celelalte referințe, termenul are semnificația de slujitor/conducător. Cel puțin, așa înțelegeau evreii obișnuiți că un păstor își „conduce turma”.

Isus este numit și:

BUNUL PĂSTOR (Ioan 10:11,14)

MARELE PĂSTOR (Evrei 13:20)

PĂSTORUL CEL MARE/PĂSTOR ȘI EPISCOP
(1 Petru 2:25; 5:4)

În acest context, este important de ținut minte că Biserica Noului Testament este în continuă mișcare. Scopul lui Cristos n-a fost niciodată ca biserica să stagneze sau să-și mențină status quo-ul. Oamenii vin la biserică prin intermediul membrilor comunității și se convertesc la Cristos

experimentând miracolul nașterii din nou. Acești proaspăt credincioși trebuie hrăniți și asimilați în siguranță în sânul comunității. În acest răstimp, cei care s-au convertit anterior sunt ucenicizați (instruiți în adevărurile Scripturii) și se luptă să crească în credință. Slujitorii – cei care s-au maturizat prin devotament statornic și ascultare în supunere față de Cuvântul lui Dumnezeu – sunt aleși să-i învețe pe noii credincioși, de la stadiul de copii în credință la stadiul de credincioși maturi și puternici în credință. S-au creat o mulțime de metodologii pentru realizarea cu succes a acestui proces de instruire în diferite țări și culturi. Printre altele, Biblia nu dă instrucțiuni sau tipare specifice în privința acestei funcții vitale a bisericii. Prin urmare, instruirea poate fi realizată atât în cadrul bisericii, cât și în grupuri mici acasă. Însă, indiferent de locul în care are loc instruirea, conducătorii aleși și calificați din punct de vedere spiritual trebuie să se asigure că biserica continuă să crească în Cristos.

În majoritatea cazurilor, *instruirea care vizează creșterea spirituală se face sub îndrumarea bisericii locale*. Voluntarii (slujitorii care nu sunt angajați de către biserică) își sacrifică de bunăvoie timpul lor pentru a-și pune darurile cu care i-a înzestrat Dumnezeu în slujba celor tineri în credință. În mod normal, acești slujitori credincioși n-au fost chemați în lucrarea de predicare, dar își dau tot interesul pentru a spori în permanență *cantitatea și calitatea „sării și luminii”* (Matei 5:13-16) în satul, orașul sau comunitatea în care trăiesc. Realitatea simplă, dar incontestabilă este că biserica locală nu poate sluji cu eficiență nevoilor oamenilor și probabil n-ar putea supraviețui mulți ani de zile fără acești nepretențioși slujitori ai Domnului.

COMPONENTELE CREȘTERII SPIRITUALE ÎN BISERICA LOCALĂ

1. Celebrarea... bucuria de a fi împăcat cu Cristos.
2. Integrarea... alipirea de credincioși care au „o credință de același preț” cu a lor.
3. Stabilizarea... dezvoltarea unui stil de viață care respinge vechile obiceiuri și fapte păcătoase.
4. Îndoctrinarea... învățarea și înțelegerea principiilor din Cuvântul lui Dumnezeu, precum și aplicarea lor în viața personală.
5. Maturizarea... presupune îndeplinirea stadiilor anterioare ca acești ucenici credincioși să poată fi aleși să-i ajute pe cei mai slabi în credință.

Acest tipar ar trebuie să se repete în permanență atât în afara cât și în cadrul bisericii locale. Fiecare pas este extrem de important în îndeplinirea Marii Trimiteri în generația actuală.

În cadrul bisericii locale mai sunt și alți credincioși valoroși și vrednici chiar dacă nu sunt păstori sau învățători. Unii dintre ei au darul ospitalității, alții al încurajării, alții al dărniceii (Romani 12:6-8). Și lista poate continua. Aceștia sunt frați și surori care au o credință mare și care își iubesc atât de mult Stăpânul încât vor să-I placă lui în toate. Numele lor nu apare pe frontispiciul bisericii; oamenii nu se adună să-i vadă sau să-i audă. Totuși, ei fac mai mult decât să ocupe un loc în biserică la slujba de duminică dimineața. În ziua

răsplătirii veșnice, ei vor auzi negreșit clar și răspicat: „*Bine, rob bun și credincios...*” (Matei 25:21,23).

Am amânat dinadins să pomenesc până acum despre sfinții binecuvântați care duc povara bisericii în *rugăciune necurmată*. Valoarea luptătorilor spirituali, care poartă bătațiile pentru răscumpărarea sufletelor pe genunchi, este inestimabilă. La un moment dat, am auzit pe cineva spunând: „Nu știi să fac altceva decât să mă rog.” Eu zic că nimic din ce-am putea face nu este atât de important ca stăruința în rugăciune. Caută dinadins oameni care sunt dispuși să aștepte în prezența Domnului și să mijlocească pentru intervenția Sa supranaturală în nenorocirile altora. Și minunile nu vor pregeta să apară. Vieți vor începe să se schimbe și să se înnoiască. Așa cum se spune de multe ori: „*Multe lucruri se întâmplă după ce te rogi, dar nimic nu se întâmplă dacă nu te rogi.*”

Elementul care unește toate lucrurile de care am pomenit în această secțiune este faptul că noi toți suntem „*lucrători împreună cu Dumnezeu*” (2 Corinteni 6:1). În Împărăția Sa nu există oameni „mari” și „mici”. Nu există un sistem de ierarhizare a slujbelor în funcție de importanță. Iată de ce. Fiecare credincios primește o însărcinare din partea lui Dumnezeu, care este, în sine, foarte importantă. Este adevărat că unele slujbe sunt mai vizibile decât altele și, în consecință, primesc mai multă recunoaștere. Dar înaintea lui Cristos, noi suntem egali – păcătoși salvați prin harul lui Dumnezeu.

lecție de viață: În slujire, există unii care sunt „chemați” în mod specific la o anumită lucrare cunoscută adesea ca slujbă „cu normă întreagă” sau „vocațională”, ceea ce înseamnă că acești slujitori au răspuns călăuzirii divine, făcând din chemarea lor prioritate în viață (vezi Fapte 6:4). Iar ca să facă așa ceva, mulți slujitori fac sacrificii incredibile și se văd obligați să asigure nevoile familiei având un al doilea loc de muncă. Domnul să le răsplătească din belșug devotamentul și sacrificiul în împlinirea chemării Lui! În trupul lui Cristos – biserica locală –, Dumnezeu are lucrători aleși care au darul de a-i învăța și de a-i hrăni pe cei mai tineri și mai slabi în credință. Lipsa acestora împiedică atât creșterea spirituală, cât și cea numerică a bisericii. Mai există o altă categorie de slujitori valoroși pentru adunare care slujesc nevoilor altora (fie că e vorba de o persoană sau familie) într-un mod mai puțin vizibil. *Trupul lui Cristos* este unit și întregit prin disponibilitatea fiecărui mădular de a sluji într-un fel sau altul. Și fiecare mădular din trup trebuie să susțină și să îngrijească de bunăvoie și cu dragoste celelalte mădulare din trup. În cadrul trupului nu ar trebui să existe potrivnici, deoarece noi toți suntem frați și surori în Cristos Isus.

INVESTIND ÎN CREȘTEREA SLUJITORILOR

Scriptura ne oferă exemplul relevant al lui *Barnaba*, „*fiul mângâierii*” (Fapte 4:36), care a fost dispus să investească în viitorii slujitori. Apostolii l-au numit așa, însă numele lui real era Iosif.

– Aproape imediat după convertirea lui în drum spre Damasc, Barnaba l-a luat personal pe Saul ca să-l ducă să cunoască apostolii din Ierusalim (Fapte 9:27).

– Când un mare număr de oameni dintre neamuri s-au întors la Domnul în Antiohia, conducătorii bisericii din Ierusalim l-au trimis pe Barnaba ca să cerceteze lucrurile. El „i-a îndemnat pe toți să rămână cu inima hotărâtă alipiți de Domnul” (Fapte 11:23)

– După aceea, Barnaba pleacă din Antiohia la Tars ca să se întâlnească cu Saul. El se întoarce cu Saul în Biserica din Antiohia unde au rămas un an întreg ca să-i învețe pe credincioși (Fapte 11:25-26).

– Barnaba și Saul au luat darurile de bunăvoie pe care Biserica din Antiohia le-a pregătit pentru cei din Ierusalim, în urma profeției lui Agab despre foametea care avea să vină (Fapt 11:30).

– Odată întorși în Antiohia, Duhul Sfânt i-a ales pe Barnaba și Saul (Scriptura îl menționează mai întâi pe Barnaba, apoi pe Saul) pentru o misiune specială (Fapte 13:1-4). În această călătorie misionară s-au întâmplat două lucruri importante: (1) Barnaba a vrut să-l ia și pe Marcu cu ei și (2) Saul devine cunoscut sub numele de Pavel (Fapte 13:9). Din acest moment, Pavel devine conducătorul misiunii. În următoarele călătorii misionare ale apostolului cu Barnaba și mai apoi cu Sila, Pavel va fi menționat primul.

– Barnaba și Pavel au fost trimiși din nou de către Biserica din Antiohia la Ierusalim pentru a discuta problemele iscate de iudaizatori (Fapte 15:4). La sosirea lor în Ierusalim, Barnaba este menționat primul (Fapte 15:12), ceea ce indică respectul deosebit pe care îl aveau apostolii din Ierusalim pentru el.

– Când a venit vremea să întreprindă a doua călătorie misionară, Barnaba a vrut să-l ia din nou pe Ioan Marcu (nepotul său) cu ei, chiar dacă acesta nu rămăsese cu ei pe tot parcursul primei călătorii, dar care se întorsese în cele din urmă în Antiohia. Pavel a refuzat și l-a luat pe Sila cu el, în timp ce Barnaba s-a dus în altă direcție cu Ioan Marcu (Fapte 15:37-40). Încă o dată, Barnaba a ales să încurajeze un frate mai tânăr.

E copleșitor de clar că Saul a fost mentorat și încurajat de Barnaba, la fel ca Ioan Marcu. Amândoi acești bărbați au devenit mai târziu slujitori în Biserica Nouului Testament. Cei maturi în credință ar trebui să urmeze exemplul lui Barnaba și să fie dispuși să investească din timpul și experiența lor pentru a-i influența pe cei mai tineri în credință.

Dacă studiezi Scriptura, în mod sigur îți amintești că Isus a fost numit „Rabi” sau „Învățător” (de cinci ori în Evanghelia după Ioan). Pe vremea aceea, un rabi nu se limita să învețe doar în clasă. Ucenicii au petrecut mult timp cu El. Ei l-au văzut cum se raporta la situațiile vieții. Investiția pe care o făcuse Domnul în cei doisprezece ucenici este de o semnificație incredibilă – la urma urmei, ucenicii aveau să fie conducătorii împărăției spirituale. Nu se poate spune că Isus i-a ales pe ucenici pentru abilitățile de conducere însușite și perfecționate ulterior. Isus i-a ales pe toți – între care două perechi de frați, pescari cu multe cusururi vizibile, un vameș și un fanatic politic. Niciunul nu avea instruire rabinică. De fapt, El le-a spus foarte clar: „Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi” (Ioan 15:16). Isus nu i-a ales pentru calitățile lor, ci pentru ceea ce aveau să devină în El: „Eu

sunt Vița, voi sunteți mlădițele” (Ioan 15:5). Unul singur, Iuda Iscarioteanul, nu a luat în serios învățăturile Domnului său. Ce ar fi devenit acest om, dacă ar fi rămas credincios mentorului său? Cât vor ținea vremurile, Iuda Iscarioteanul va rămâne în conștiința oamenilor ca bărbatul care l-a trădat pe Cristos pentru câteva monede de argint, după care a regretat și și-a pus capăt vieții.

Pavel a fost un mentor deosebit pentru Timotei, „fiul său în credință”. Acest tânăr slujitor, pe jumătate evreu, pe jumătate grec, i s-a alăturat lui Pavel în a doua sa călătorie misionară în Listra (Fapte 16:1-3) și a devenit un tovarăș apropiat al apostolului. Două dintre epistolele sale pastorale i-au fost adresate lui Timotei; celelalte lui Tit și Filimon. A doua epistolă către Timotei este ultima epistolă din canonul Scripturii care a fost scrisă de venerabilul apostol. Ea este mai degrabă o scrisoare personală pe care i-ar scrie-o un tată fiului său: „Tu, însă, ai urmărit de aproape învățătura mea, purtarea mea, hotărârea mea, credința mea, îndelunga mea răbdare, dragostea mea, răbdarea mea, prigonirile și suferințele care au venit peste mine...” (2 Timotei 3:10-11a). Pavel își exprimă încrederea în tânărul bărbat și-l încurajează să se țină de învățătura sănătoasă, subliniind în același timp preocuparea sa pentru viitorul bisericii și a societății în general.

O veche zicală: Dacă vezi o țestoasă pe un stâlp de gard, știi că nu a ajuns acolo de una singură.

Am spus adesea că „Slujitorii devin slujitori prin harul lui Dumnezeu – și prin mila oamenilor!” Pe măsură ce creștem în Domnul și înaintăm în vârstă, ar trebui să avem mai multă grijă la ce moștenire lăsăm în urma noastră. Vor fi din aceia

care într-o bună zi ne vor arăta cu degetul și vor spune: „Tu m-ai ajutat să devin ceea ce sunt azi în slujba Stăpânului?” Mă rog să fie așa.

lecție de viață: În calitate de slujitor, viața mea trebuie să aibă o singură direcție. E imposibil să oprești timpul în loc. E imposibil să te întorci în trecut și să schimbi sau să îmbunătățești lucrurile. Minutele, orele, zilele, săptămânile, lunile și anii continuă să treacă. Într-o bună zi, ne vom uita în urmă la cărarea pe care am croit-o în urma noastră și în mod sigur va fi mai lungă, decât cărarea care ne-a mai rămas de parcurs. Momentul acela va veni mai devreme sau mai târziu pentru fiecare dintre noi. Dar, când ne vom opri și vom reflecta la ce-am lăsat în urma noastră, cine vor fi cei pe care-i vom vedea venind pe urmele noastre? Vom putea atunci să ne dăm la o parte, convinși că Împărăția va merge mai departe datorită felului în care ne-am investit în tineri precum Timotei sau Ioan Marcu? Isus ne-a învățat să ne multiplicăm instruind și investind în alții, care, la rândul lor, vor face același lucru.

Dr. H. Maurice Lednicky este ordonat ca slujitor în Adunările lui Dumnezeu de peste 50 de ani. El este autor, evanghelist, pastor, misionar și fost președinte al Central Bible College din Springfield, Missouri.

Pe tot parcursul călătoriei noastre, am căutat cu tot dinadinsul să împlinim planul lui Dumnezeu pentru creația Sa. După căderea lui Adam și Eva, s-a dovedit imediat că Împărăția Luminii duce o luptă permanentă cu Împărăția Întunericului. Pe măsură ce ne apropiem de sfârșit, aspectele finale ale biruinței Împărăției Luminii asupra Împărăției Întunericului sunt tot mai vizibile. Deși nu știm toate detaliile privind evenimentele escatologice, Scriptura ne dezvăluie suficiente adevăruri care să aducă speranță și bucurie în inimile noastre. Viitorul, ca și trecutul, vorbesc despre acțiunile specifice pe care le întreprinde Suveranul. Așadar, rămâi alături de noi și în dezbaterile viitoare în care vom aduce dovezi scripturale privind revenirea Domnului și așezarea în cele din urmă a unui Cer nou și a unui Pământ nou.

În așteptarea revenirii lui Isus! — H. Maurice Lednicky

BIBLIA DE STUDIU PENTRU COPII **CUM SĂ DEVENIM COPII CREDINCIOȘI AI LUI DUMNEZEU** **» LIFE PUBLISHERS INTERNATIONAL**

Biblia de studiu pentru copii se bazează pe convingerea fermă că oricine Îl acceptă astăzi pe Cristos poate să cunoască aceeași putere a Duhului Sfânt care a lansat Biserica în cartea Faptele Apostolilor, capitolul 2. Viața creștină călăuzită de Duhul Sfânt, despre care citim în Biblie, este un tipar pentru oricine Îl urmează pe Isus. Am creat această Biblie cu scopul de a oferi instrumente care te pot ajuta să fii plin de prezența puterii lui Dumnezeu în viața ta. Pe lângă textul complet al Vechiului și Noului Testament, această Biblie include multe texte suplimentare care te ajută să înțelegi Cuvântul lui Dumnezeu.

1700 p. • 14 x 22 cm • **130 lei (copertă flexibilă) • 120 lei (copertă cartonată)**

CUNOAȘTEREA LUI CRISTOS

de Jeffrey W. Dove

Cea mai importantă țintă și dorință a slujitorului bisericii

În proiectarea și pregătirea acestei reviste, care are scopul de a se adresa în mod direct slujitorilor din Trupul lui Cristos, vei citi acest articol cel mai probabil prin „filtrul” slujbei tale în Biserica Lui, în Trupul lui Cristos. Părerile preconceptuate despre chemarea și responsabilitățile noastre în cadrul acestei slujiri tind să nuanțeze sau cel puțin să influențeze slujba pe care o avem și modul în care o îndeplinim în fiecare zi. Totodată, personalitatea noastră este un alt factor de influență asupra slujbei noastre, care trece adesea neobservată.

- Ești deschis și sociabil din fire?
- Ești tăcut și introvert de felul tău?
- Îți place să colaborezi cu alții în slujbă?
- Ești autoritar (în sensul bun al cuvântului) în conducere?

Toți acești factori pot influența percepția constatată și proprie a ceea ce suntem în Trupul lui Cristos în calitate de slujitori chemați și împuterniciți. Scopul meu este să vă dovedesc că principala noastră chemare și datorie față de Trup **nu constă** în niciuna dintre următoarele îndatoriri:

1. să studiezi, să te pregătești și să scrii, precum și să transmiți predicile și învățăturile săptămânale;
2. să te rogi pentru cei bolnavi și chinuți și să-i vizitezi cât sunt în spital;
3. să administrezi resursele financiare ale bisericii ori structura organizațională;
4. să consiliezi pe cei în nevoie de înțelepciune și discernământ sau de îmbunătățire a comportamentului;
5. să officiezi slujbe religioase;
6. să conduci închinarea;
7. să te rogi împreună cu cei care se pocăiesc la altar după slujba principală a săptămânii;
8. să pregătești și să administrezi Cina Domnului;
9. să botezi în apă conform poruncii lui Cristos și modelului oferit de El.

Toate aceste aspecte menționate anterior sunt extrem de importante și vitale pentru sănătatea și bunăstarea Trupului lui Cristos, a bisericii pe care suntem chemați să o slujim. Acestea nu se „negociază” și trebuie îndeplinite cu sârguință și băgare de seamă, dându-ne osteneala în pregătirea fiecăruia dintre ele și dovedind excelență în tot ceea ce spunem, facem sau îndeplinim în slujba noastră pentru sfinți. Cu toate acestea, aspectele enumerate mai sus nu sunt obiectivul sau scopul principal în chemarea noastră ca slujitori ai bisericii.

Pe vremea când eram neîncercat încă în slujba de păstor al bisericii locale, mare parte (dacă nu în întregime) din stima mea de sine era direct proporțională cu felul în care se simțeau

și comunicau enoriașii cu mine vizavi de performanța mea în vreuna dintre aspectele menționate anterior. Niciodată nu mă simțeam mai bine în pielea mea ca atunci când îl auzeam pe vreunul dintre prezbiterii bisericii spunându-mi: „Strașnic ai predicat azi, pastore; te-ai descurcat grozav, iar mesajul a fost unul motivațional” sau când biserica era arhiplină (mult mai des decât în ultimele săptămâni, luni sau la ocazii deosebite). Aceste indicii sau simboluri ale presupusului succes mă făceau să mă simt cum nu se poate mai mândru de mine și de eforturile mele. Și în cazul în care nu ești un slujitor plătit cum se cuvine pentru slujba asta (poate că mulți dintre cei ce citești acest articol aveți și o altă chemare sau sunteți voluntar cu normă întreagă), „lauda” sau cuvintele de apreciere sunt adesea singura răsplată pe care o primiți. Ele sunt ca apa pentru un om însetat sau ca o masă îndestulătoare pentru cineva care a fost silit să postească o săptămână întreagă. De fapt, a trăi doar pentru a fi lăudați pentru eforturile noastre este semnalul care ne atrage atenția că ne slujim nouă înșine și nu Aceluia care ne-a chemat să fim slujitori și să slujim. Au fost momente în viața mea când m-am simțit foarte satisfăcut de felul în care am procedat într-una dintre îndatoririle slujbei, nu că eforturile mele ar fi produs multă roadă..., iar alteori, am avut impresia că nu m-am descurcat atât de bine cum mi-ar fi plăcut, în ciuda studiului și a pregătirii mele intense, că n-am „simțit” nicio legătură și că nu s-a văzut niciun rezultat... și cel mai cumplit dintre toate era faptul că nimeni nu m-a lăudat pentru predică, ori cântare, ori învățătură.

Îmi amintesc de o întâmplare veche (ce n-are legătură cu mine) în care un păstor își încheiase mesajul de duminică dimineața cu putere și autoritate și multe citate din Scriptură și, în drum spre casă, o întrebă pe cea mai apropiată prietenă și cea mai puternică, dar sinceră aliată... soția lui: „Iubito, câți predicatori minunați și redevabili crezi că sunt în lumea asta?” Ea îi răspunde simplu, fără să ezite: „Cu unul mai puțin decât crezi TU că sunt!”

Rolul acestei anecdote amuzante este să ne aducă aminte că aspectul cel mai important și mai necesar al datoriei noastre ca slujitori, cu certitudine **nu** este felul în care ne simțim în legătură cu eforturile noastre sau laudele pe care le primim. Nevoia de a fi mereu lăudați pentru abilitățile sau realizările noastre este o dependență pe care nu trebuie nici s-o alimentăm, nici s-o încurajăm, ba chiar trebuie să ne străduim s-o evităm pe cât posibil.

Prin urmare, scopul pe care l-am avut scriind acest articol este să vă aduc aminte de acest adevăr, ca de la slujitor la slujitor. Sunt cât se poate de conștient de faptul că știți lucrurile acestea în adâncul inimii voastre și în momentele de cugetare profundă. Dar așa cum spune Pavel în Filipeni,

„Mie nu-mi este greu să vă scriu mereu aceleași lucruri, iar vouă vă este de folos” (3:1).

Când ne gândim la chemarea și la slujba noastră, uneori ne împotmolim în aspectul „profesional” și astfel ne raportăm la versete din Scriptură care corespund cu latura profesională:

- Filipeni 1:16b, „... eu sunt însărcinat cu apărarea Evangheliei”.
- Filipeni 1:27, „Numai purtați-vă într-un chip vrednic de Evanghelia lui Cristos”.
- 2 Timotei 4:2, „... propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura.”
- Matei 10:8, „Vindecăți pe bolnavi, înviați pe morți, curățați pe leproși, scoateți afară dracii. Fără plată ați primit, fără plată să dați.”

Toate aceste aspecte sunt părți integrante din chemarea la slujire și în mare măsură caracteristici complexe ale datoriei pe care o avem de îndeplinit în conducerea bisericii Sale. Toate acestea sunt orientate pe a face și a întreprinde, fiind, prin urmare, lesne măsurabile de noi înșine sau de biserica pe care o slujim.

Oricum, orice formă de apărare a Evangheliei, toată învățătura și predicarea Cuvântului, toate dovezile puterii și manifestărilor supranaturale ale Duhului Sfânt izvorăsc din adâncul **cunoștinței noastre personale și intime a Domnului Isus Cristos Însuși...** Trebuie să-L cunoaștem în mod personal și să fim deprinși cu gândurile și dorințele Sale cele mai adânci, cu tiparele și căile Sale. Trebuie să căutăm „să-L cunoaștem pe El și să fim cunoscuți de El.”

La această „cunoaștere a lui Cristos” se ajunge incremental și exponențial prin:

- 1. Părtășie constantă și voită cu El în rugăciune.** Rugăciunea nu poate fi exagerată sau supraestimată vreodată și ea nu înseamnă să spui o grămadă de cuvinte și fraze spirituale sau să „bolborosești” aceleași formule, ci să comunici cu Dumnezeu într-un mod real și profund în fiecare zi.
- 2. Străduință voită de a ierta pe cei care au păcătuit împotriva ta.** Uneori, punem lipsa de iertare din viața noastră pe seama faptului că ne mai simțim lezați, sau că Trupul Domnului a avut de suferit din pricina ofensei, sau că cel care păcătuiește împotriva noastră stăruie fără abatere în aceeași stare... cu toate acestea, ni se cere să iertăm nu din pricina LOR, a greșităților noștri, ci din pricina NOASTRĂ, astfel încât nimic să nu aibă stăpânire și putere asupra noastră ca slujitori ai Cuvântului Său. Când iertăm, de bunăvoie, fără să plătim cu aceeași monedă, devenim automat mai puternici, fiindcă avem în noi gândul lui Cristos.
- 3. Citire și cugetare asupra Scripturilor.** Acesta este aspectul asupra căruia am vrut să atrag atenția în tot acest articol. Ca să-L înțelegem, să-L cunoaștem pe Cristos și să avem gândul Lui în noi trebuie să ne cufundăm în Cuvântul Său și să cugetăm la el în fiecare zi.

Cum ajungem **să cunoaștem** cu adevărat **pe cineva**, modul acestuia de gândire, principiile sale, reacțiile și atitudinea sa în toate împrejurările? Petrecând timp cu el, ascultându-l cu adevărat, analizându-i cuvintele până când știm că-l cunoaștem cu adevărat. Noi trebuie să citim, să

devorăm, să consumăm, să digerăm, să repetăm și să medităm asupra Scripturii (nu ca să ne simțim mai spirituali sau mai credincioși), ci având acest scop în minte: cu cât citim mai mult Cuvântul dătător de viață al Domnului, ajungem să-L „cunoaștem” pe El mai bine și pe noi ca slujitori și locul pe care îl avem în El.

Dacă citim Scripturile punând accent pe cugetare și înțelegere (nu pe cantitatea de capitole sau pagini citite), devenim receptivi la următoarea realitate: „Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Cristos Isus” (Filipeni 2:5). Gândul Lui devine pur și simplu gândul nostru, iar lucrul acesta ne va influența și afecta toate acțiunile și reacțiile.

Voi încheia citând ceea ce cred eu că a reprezentat esența misiunii lui Pavel în plantarea de biserici, în instruirea tinerilor slujitori și în scrierea Scripturilor. El este numit „ultimul apostol”, „apostolul neamurilor”, iar de unii „primul apostol” al bisericii din era Cristosului Înviat. Pavel ne oferă un exemplu tuturor prin realizările sale, prin bisericile pe care le-a întemeiat, prin slujitorii pe care i-a instruit, prin autoritatea de care a dat dovadă împotriva puterilor demonice și negreșit prin tăria și energia cu care a înfruntat autoritățile din vremea sa. Însă, la baza scopului și slujirii sale a fost această dorință simplă și profundă: **„... să-L cunoască pe Cristos...”**

„Dar lucrurile, care pentru mine erau câștiguri, le-am socotit ca o pierdere, din pricina lui Cristos. Ba încă, și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Cristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Cristos, și să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea, pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se capătă prin credința în Cristos, neprihănirea pe care o dă Dumnezeu, prin credință. Și să-l cunoască pe El și puterea învierii Lui și părtășia suferințelor Lui, și să mă fac asemenea cu moarte Lui” (Filipeni 3:7-10).

Dragul meu tovarăș în lucrarea Mântuitorului nostru, poate că vei putea să îndeplinești aspectele legate de slujirea încredințată ție cu excelență și să vezi unele rezultate temporare fără să-L cunoști pe Cristos prin înțelegere și cugetare la Cuvântul Său, dar niciodată nu-L vei CUNOAȘTE așa cum tânjești în inima ta, dacă nu-ți impui „să cauți să-L cunoști mai presus de orice alte lucruri” și să cugeți la El zi de zi.

A citi și a înțelege Cuvântul Lui înseamnă „a învăța despre persoana Lui” și din această cunoaștere trebuie să izvorască adevărata slujire. **„... să-L cunoască pe El”** a fost cea mai mare dorință și scopul pe care l-a urmărit Pavel în viața lui. Același scop trebuie să-l avem și noi în calitate de trimiși ai Lui și slujitori în Trupul Său, Biserica Domnul Isus Cristos.

JEFFREY W. DOVE este director al Alianței Biblice Adunările lui Dumnezeu și al Life Publishers International, Springfield, Missouri. A slujit 14 ani ca director de misiune în Bangkok, Tailanda, pentru șase țări din Asia de Sud-Est.